Sisekaitseakadeemia

Politseikolledž

Arti Sokk

PÕHJA POLITSEIPREFEKTUURI VÄÄRTEOOTSUSTE TÜHISTAMISE MOTIIVID HARJU MAAKOHTUS AJAVAHEMIKUL 2004-2006.a.

Lõputöö

Juhendaja: Evelin Pajula

Tallinn 2007

ANNOTATSIOON

SISEKAITSEAKADEEMIA

Kolledž: Politsei	Kuu ja aasta: Mai 2007
Töö pealkiri: Põhja Politseiprefektuuri väärteootsuste tühistamise motiivid Harju Maakohtus ajavahemikul 2004- 2006. a.	
Töö autor: Arti Sokk allkiri:	
Diplomitöö on kirjutatud teemal Põhja Politseiprefektuuri väärteootsuste tühistamise motiividest Harju Maakohtus ajavahemikul 2004- 2006. a. Diplomitöö on eesti keeles ja 46 leheküljel, millest põhiosa moodustab 30 lehekülge. Töö koosneb sissejuhatusest, kolmest peatükist, kokkuvõttest ja inglisekeelsest kokkuvõttest. Töö sisaldab 1 joonist ja 5 tabelit. Diplomitöö on kirjutatud tähesuurusega 12 punkti kirjatüübis *Times New Roman*, reavahe 1,5. Peatükkide pealkirjad on kirjutatud tähesuurusega 14 punkti kirjatüübis *Times New Roman, suured tähed.* Peatükkide jaotiste pealkirjad on kirjutatud tähesuurusega 14 punkti kirjatüübis *Times New Roman.* Diplomitöös on kasutatud järgnevaid teemasid: väärteo olemus, väärteomenetluse põhimõtted menetlemisel, väärteomenetluse subjektid, kohtuväline menetlus, kohtumenetlus, väärteomenetlusõiguse oluline rikkumine, materiaalõiguse ebaõige kohaldamine. Diplomitöö eesmärk on välja selgitada peamised põhjused, miks väärteomenetluse otsuseid tühistatakse. Diplomitöö lahendamiseks on püstitatud järgmine hüpotees: Väärteoasjade menetlemisel ei arvestata kõikide nõuetega, mida menetleja peab järgima ning mille pärast hiljem kohtuvälises menetluses tehtud otsus tühistatakse. Diplomitöös püstitatud hüpoteesi lahendamiseks vajalikke lähteandmeid koguti Politseiameti intranetist, Kohtute koduleheküljelt, Politsei koduleheküljelt, Riigikohtu koduleheküljelt, Elektroonilises Riigiteatajast, Kohtulahendite andmebaasist (KOLA) ja Kohtulahendite andmebaasist (KIS). Diplomitööd saavad kasutada politseiametnikud, kes tegelevad väärteoasjade kohtuvälise menetlemisega.	
Võtmesõnad : väärteomenetlus, menetlusõiguse oluline rikkumine,	
Keywords :	
Säilitamise koht: Sisekaitseakadeemia eriraamatukogu või Politseiameti raamatukogu	
Kaitsmisele lubatud: Juhendaja: Evelin Pajula allkiri:	

SISUKORD

ANNOTATSIOON 2
SISSEJUHATUS 6
1. VÄÄRTEOMENETLUS 8
1.1 Väärteo olemus 8
1.2 Väärteomenetluse põhimõtted menetlemisel 9
1.3 Väärteomenetluse subjektid 11
1.3.1 Menetlusaluse isiku õigused ja kohustused 11
1.4 Kohtuväline menetlus 13
1.4.1 Hoiatamismenetlus 13
1.4.2 Kiirmenetlus 15
1.4.3 Üldmenetlus 17
1.5 Kaebemenetlus maakohtus 20
1.6 Apellatsioonimenetlus 21
1.7 Kassatsioonimenetlus 21
1.8 Väärteomenetlust välistavad asjaolud 21
2. VÄÄRTEOMENETLUSE OTSUSTE TÜHISTAMINE MENETLUSNORMIDE RIKKUMISE SUHTES 24
2.1 Materiaalõiguse ebaõige kohaldamine 24
2.2 Väärteomenetlusõiguse oluline rikkumine 24
2.3 Riigikohtu seisukoht väärteomenetlusõiguse olulise rikkumise kohta 26
3. PEAMISED VÄÄRTEOMENETLUSÕIGUSE RIKKUMISED PRAKTIKAS 29
3.1 Politseiameti statistika Põhja Politseiprefektuuri väärtegude kohta ajavahemikul 2004-2006 aastal. 29
3.2 Kohtute statistika 31
3.3 Kohtulahendite analüüs 33
3.3.1 2004 aasta andmed tühistatud väärteootsuste kohta 34
3.3.2 2005 aasta andmed tühistatud väärteootsuste kohta 38
3.3.3 2006 aasta andmed tühistatud väärteootsuste kohta 40
KOKKUVÕTE 44
SUMMARY 46
KASUTATUD ALLIKAD 47

JOONISED

Joonis 1 Kaebuseid esitatud Põhja Politseiprefektuuri väärteootsuste peale 29
Joonis 2 Kaebuseid esitatud Põhja Politseiprefektuuri otsuste peale 30
Joonis 3 I astme kohtu menetluses olnud füüsiliste- ja juriidiliste isikute väärteoasjade arv 2004- 2006 aastal 32
Joonis 4 Harju Maakohtus lahendatud väärteoasjade ja- kaebuste koguarv 32
Joonis 5 Tallinna Linnakohtus lahendatud väärteoasjade ja – kaebuste koguarv 32
Joonis 6 Põhja Politseiprefektuuri LJVO väärteootsused, mis on tühistatud VTMS § 29 sätestatud alustel 35
Joonis 7 Põhja Politseiprefektuuri Ida PO väärteootsused, mis on tühistatud VTMS § 29 sätestatud alustel 35
Joonis 8 Põhja Politseiprefektuuri Kesklinna PO väärteootsused, mis on tühistatud VTMS § 29 sätestatud alusel 36
Joonis 9 Põhja Politseiprefektuuri Lõuna PO väärteootsused, mis on tühistatud VTMS § 29 sätestatud alusel 37
Joonis 10 Põhja Politseiprefektuuri Põhja PO väärteootsused, mis on tühistatud VTMS § 29 sätestatud alusel 38
Joonis 11 Põhja Politseiprefektuuri tühistatud väärteootsused 2004- 2006.a. 42

LÜHENDITE LOETELU

HÕS- Haldusõiguseseadustik

KarS- Karistusseadustik

KarRS- Karistusregistriseadus

KrMK- Kriminaalmenetluse koodeks

KrMS- Kriminaalmenetluse seadustik

PolS - Politseiseadus

PS- Põhiseadus

RKL- Riigikohtu lahend

VTMS- Väärteomenetluseseadustik

SISSEJUHATUS

Diplomitöö on väärteomenetluse valdkonnast ja hõlmab väärteootsuste tühistamise põhjuseid kohtus. Kuna väärteoasju alustatakse aasta lõikes palju, on päris suur võimalus, et menetlejad rikuvad väärtemenetluse norme. Sellest on tingitud isikute kaebused väärteootsuste peale. Kohus peab hindama kogutud tõendite usaldusväärsust. Autor oma töös püüabki välja tuua peamised põhjused, miks politsei otsuseid on kohtus tühistatud ja seda teeb ta kasutades kolme aasta kohtulahendite andmeid.

Diplomitöö autor töötanud Põhja Politseiprefektuuri (edaspidi Põhja PP), Ida politseiosakonnas. Selle aja jooksul on tulnud mitmeid kordi alustada väärteomenetlust ja teha väärtegude kohta otsuseid. Diplomitöö autor tahab saada ülevaadet Põhja PP politseiamentnike koostatud väärteoasjadest, mille otsused on menetluslikel põhjustel kohtus tühistatud. Autor toob välja peamised eksimused ja neid analüüsides on võimalik teha ettepanekuid Põhja Politseiprefektuuri menetluskvaliteedi parandamiseks. Menetluskvaliteedi parandamine seisneb selles, et ei eksitaks korduvalt samades asjades. Samuti nähtub töös, millistes politseiosakondades tuleks tekkinud probleemile rohkem tähelepanu pöörata.

Politseiasutuste tööd koordineerib Politseiamet. Politsei koosneb politseiasutustest. Eestis on neli prefektuuri, need on Põhja-, Lõuna-, Ida- ja Lääne Politseiprefektuur. Iga politseiprefektuuri ülesandeks on oma piirkonnas tagada avalik kord ning tegeleda seaduserikkumiste ennetamise ja lahendamisega. Põhja Politseiprefektuuri teeninduspiirkonnaks on Harjumaa ja see on omakorda jagatud osakondade vahel. Põhja PP-s on Kesklinna-, Lõuna-, Ida-, Põhja-, Lääne- Harju-, Ida- Harju politseiosakond. Samuti Harjumaal tegutsevad Liiklusjärelevalveosakond, korrakaitseosakond ja kriminaalosakond.

Eesti kohtusüsteemi iseloomustab kolmeastmeline ülesehitus. Maakohtud ja halduskohtud on esimese astme kohtud. Ringkonnakohtud on teise astme kohtud, kes vaatavad apellatsiooni korras läbi esimese astme kohtu lahendeid. Riigikohus on kõrgeim kohus, kes vaatab kohtulahendeid läbi kassatsiooni korras. Riigikohus on ühtlasi ka põhiseaduslikkuse järelevalve kohus.

Eestis on neli maakohut: Harju, Viru, Tartu ning Pärnu Maakohus. Maakohtud jagunevad kohtumajadeks. Ringkonnakohtuid on kolm: Tallinna, Tartu ning Viru Ringkonnakohus. [1] Alates 1. jaanuarist 2006 on Harju Maakohtu alla ühendatud nii senine maakohus kui ka Tallinna Linnakohus.

[1] http://www.riigikohus.ee/?id=16

1. VÄÄRTEOMENETLUS

1.1 Väärteo olemus

Riigi ülesanne on kaitsta ühiskonna väärtusi ja õigushüvesid (Karistusseadustik § 28 ja 29. Samuti on termin „õigushüve" omaks võetud kohtupraktikas vt nt RKL 3-1-1-4-04). Õigushüved tulenevad põhiseadusest ja teistest seadustest, näiteks õigus elule, tervisele, vabadusele, omandile jne. Õigushüvesid saab kaitsta tsiviil-, haldus- või karistusõiguse kaudu ning valiku tegemine, millist õigushüve mis viisil kaitsta, on seaduseandja ehk Riigikogu pädevuses.[2]

Väärteo ja kuriteo mõistet ei ole seaduseandja kunagi avanud. Väärtegu ja kuritegu moodustavad kokku süüteo, viimane on aga seaduses sätestatud karistatav tegu (KarS § 3 lg1). Väärtegusid ja kuritegusid saab piiritleda läbi karistuse. Väärtegude puhul on karistuseks ette nähtud rahatrahv, mille suurus füüsilisele isikule on 3-300 trahviühikut, (üks trahvi ühik on 60 krooni) või arest, mida võib määrata kuni 30 päeva. Kuriteo eest on karistusena ette nähtud rahaline karistus, mis on füüsilisele isikule 30- 500 päevamäära, mis sõltub aga selle isiku sissetulekust, kuid ei ole väiksem kui 50 krooni (KarS § 44 lg 1, 2) või vangistus, mida võib mõista 30 päevast kuni 20 aastani või eluaegse vangistuseni.[3]

Karistusõigust tuleks kasutada kõige olulisema õigushüvede kaitseks, sätestades keelunormid ja karistused. Keelunorm võib olla kas kuriteo- või väärteokoosseis, sõltuvalt sellest milline karistus on ette nähtud. Näiteks avaliku rahu rikkumine on väärtegu, kuna selle eest on ette nähtud rahatrahv või arest (KarS § 262) ja avaliku rahu raske rikkumine on kuritegu, mille eest on ette nähtud rahaline karistus või vangistus (KarS § 263).

Sisuline alus kuritegude ja väärtegude eristamiseks on õigushüve olulisus. See on hinnanguline ja ajas muutuv. Näiteks KarS vastu võttes otsustas Riigikogu, et autoriõiguse rikkumine, mis enne oli väärtegu, tuleb nüüd sätestada kuriteona (KarS § 219 ja 220). Ka õigushüve tsiviil- ja karistusõigusliku kaitse valik lähtub samast põhimõttest, siingi on toimunud muudatusi. Riik ei kaitse karistusõiguse kaudu enam inimese au ja hea nime,

[2] Ploom, T. Pajula, E. , 2004.Väärteomenetlus II.Tallinn: Sisekaitseakadeemia, lk 6
[3] Ploom, T. Eerik,M. , 2002.Väärteomenetlus.Tallinn: Sisekaitseakadeemia.

kuna leiti, et isik saab seda teha ka ise tsiviilseadustes sätestatud alustel ja korras.[4] Seega kui hiljem leitakse, et tegu on oma olemuselt tõsisem ja olulisem (ühiskonna ohtlikum), võidakse seda muuta nt on selleks väärteokoosseisu KarS §-s 151 ja toimuda võib ka vastupidiselt nt varavastaste süütegude reform 15.03.2007.

1.2 Väärteomenetluse põhimõtted menetlemisel

VTMS § 2 sätestab, et väärteomenetluses kohaldatakse kriminaalmenetluse sätteid, arvestades väärteo menetluse erisusi. Menetlusõigusliku analoogia kohaldamise eesmärgiks on vältida kordusi. VTMS-s sellise lahenduse tegemist mõjutas Saksamaa vastava seaduse eeskuju: OwiG § 46 lg 1 sisaldab sarnast sätet (Gesetz über Ordnungswidrigkeiten). Erinevalt OwiG-st, mis reguleerib ainult erisusi Saksamaa kriminaalmenetluse seadustikust [StPO (Strafprozessordnung)], kordab VTMS kohati KrMS teksti. See on tekitanud olukorra, kus ei ole üheselt arusaadav , millal saab kriminaalmenetluse seadustiku analoogiat kasutada.[5] Menetlejatel võib kriminaalmenetluse analoogia kasutamisega tekkida raskuseid, kuna puudub konkreetne allikas, millest lähtuda. Siinkohal võiks keegi tekkinud probleemi lahendamisele mõelda. Samas selline arusaamatus võib põhjustada ka menetlejate poolseid vigu. Menetlejad võiksid lähtuda sellest, et kui oluliselt toiming riivab menetlusaluse isiku põhiseaduslikke õigusi (kui intensiivne rünne toimub isiku eraellu nt vara arestimine on väärteomenetluses keelatud).

Kriminaalmenetluse analoogia põhimõtte aluseks on väärteomenetluse sarnasus kriminaalmenetlusega. Neid ühendavaks tunnuseks on see, et mõlemad on suunatud objektiivse tõe tuvastamisele, st küsimusele, kas teatud isik on teatud süüteo toime pannud või mitte (KrMK § 19 lg 1 sätestatud igakülgse, täieliku ja objektiivse uurimise põhimõte). KrMS-s üldpõhimõttena objektiivse tõe tuvastamist ei ole välja toodud, küll aga saab selle tuvastada uurimisasutuse ja prokuratuuri kohustustest selgitada kahtlustatavat ja süüdistatavat õigustavad ja süüsttavad asjaolud (KrMS § 212 lg 2). See kohtueelse menetluse eesmärk kehtib ka väärteomenetluse suhtes.[6] Väärtegude puhul on tegemist menetlusaluste isikuga, kelle teos püütakse tuvastada väärteo tunnuseid.

---

[4] Ploom, T. Pajula, E. , 2004.Väärteomenetlus II.Tallinn: Sisekaitseakadeemia, lk 6
[5] Ploom,T,2007. Väärteomenetluseseadustik. Kommenteeritud väljaanne.Tallinn: Juura, lk 3
[6] Ploom, T. Pajula, E. , 2004.Väärteomenetlus II.Tallinn: Sisekaitseakadeemia, lk 10

Riigikohus on võtnud kindla seisukoha küsimuste osas, mis on VTMS-s täielikult reguleerimata, märkides, et kui väärteomenetluse seadustikus regulatsioon puudub, tohib kasutada kriminaalmenetluse seaduses sätestatust hälbida vaid väärteomenetluse erisustele tuginedes (RKL 3-1-1-65-04). Nii näiteks tulenevalt VTMS §-st 2 kehtib ka väärteomenetluses KrMS §-s 6 sätestatud menetluse kohustuslikkuse põhimõte (RKL 3-1-1-7-05).

Süütusepresumptsiooni sõnastus on VTMS §-s 4 analoogne KrMS § 7 lg -s 1 tooduga, mille aluseks on PS § 22 lg 1. Demokraatliku kriminaalmenetluse üheks tunnuseks peetakse ka seda, et isiku süü tõendamise kohustus lasub riigil (Vähemalt on see nii inkvisitsioonilise kriminaalmenetluse põhimõtteid järgivates riikides, mille hulka kuulub ka Eesti, kus isiku suhtes tõendite kogumise ja süüdistuse funktsiooni kannavad teatud riigiasutused). Seega peetakse sageli süütuspresumptsiooniga geneetiliselt seotuks ka in dubio pro reo (kahtluse korral süüdistatava kasuks) põhimõtet.[7] Sellest on lähtutud ka KrMS-s, mille § 7 lg 3 kohaselt tuleb kriminaalmenetluses kõrvaldamata kahtlus kahtlustatava või süüdistatava süüdiolekus tõlgendada tema kasuks. Kriminaalmenetluse analoogia põhjal kehtib see ka väärteomenetluses. Ühesõnaga väärteomenetluses kahtluse tekkimise korral, mida ei saa ümber lükata, tuleb otsus teha menetlusaluse isiku kasuks.

Süütuspresumptsiooni osas võib küsimusi tekkida sellest, et kui PS § 22 lg-d 1 ja 2 tekst kasutatavad mõisteid „kuritegu" ja „kriminaalmenetlus", siis kas need laienevad ikka väärteomenetlusele. Vastus sellele küsimusele peaks olema jaatav, vaatamata sellele, et nende menetlusliikide vahel on erisusi. Põhjenduseks asjaolu, et sarnaselt kriminaalmenetlusele teostatakse väärteomenetlust riigi nimel inkvisitsioonilise menetluse põhimõtetel, st isiku süü tuleb tõendada riigi poolt. Seega laienevad ka väärteomenetluses isikule PS § 22 lg- tes 1 ja 2 sätestatud õigused.[8] Menetlusliigid on küll erinevad. Samuti on erinevad kaitstavad õigushüved, kuid eesmärk on sarnane st tõendada isiku seadusvastane tegu. Seda peab tegema riik.

---

[7] Kergandberg,E jt.2002. Eesti Vabariigi Põhiseadus. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn, lk 187
[8] Ploom, T. Pajula, E. , 2004.Väärteomenetlus II.Tallinn: Sisekaitseakadeemia, lk 11

1.3 Väärteomenetluse subjektid

Väärteomenetluses ei kasutata mõistet „väärteomenetluse subjektid". Need, kes väärteomenetlusega kokku puutuvad jaotatakse väärteomenetluse subjektideks ja mittesubjektideks. Nagu KrMS 2. ptk on subjektideks menetlejad ja menetlusosalised. Kannatanu mõistet ei kasutata VTMS-s üldse ning tema seisund on väljendatud mõistega „menetlusväline isik". [9] Kannatanu mõistet käsitletakse kriminaalmenetluses.

VTMS § 16 järgi on menetlusosaliseks menetlusalune isik ja tema kaitsja. Menetlusalune isik on see, kes on allutatud menetlustoimingule, kuna on alust arvata, et ta on toime pannud väärteo. Menetlusalune isik võib olla füüsiline isik või juriidiline isik. Juriidilist isikut esindab ainuüksi tema seaduslik esindaja, kellel on kõik esindatava õigused. Menetlusaluse isiku suhtes karistamisotsuse jõustumise korral nimetatakse teda süüdlaseks. Väärteomenetluses on selgelt eristatud isik, kelle suhtes menetlust läbi viiakse ja isikut, kelle suhtes on tehtud süüdimõistev lahend.[10]

1.3.1 Menetlusaluse isiku õigused ja kohustused

VTMS § 19 nimetab menetlusaluse isiku kaitseõigused. Oma olemuselt sarnanevad need kahtlustatava ja süüdistatava õigustega kriminaalmenetluses. VTMS § 19-s sätestatud õiguste tutvustamata jätmine on menetlusnormide oluline rikkumine, mis viib lahendi tühistamiseni (RKL 3-1-1-109-03). Siinkohal tekib küsimus, kuidas näeb välja õiguste ja kohustuste õige tutvustamine. Kas piisab sellest, et menetlusalune isik loeb need ise läbi või peab neid temale selgitama. Praegu isik kinnitab oma allkirjaga, et on tutvunud VTMS § 19 sätestatuga. Kohus on seisukohal, et õiguseid ja kohustusi peab isikule tutvustama ja selgitama. Näiteks väärteoprotokolli tagumisel küljel on koht, kuhu isik saab kirjutada oma allkirja, kui on õiguste ja kohustustega tutvunud. Samas võiks seal olla ka koht, kuhu menetlusalune isik saab kirjutada, et temale on selgitatud õigusi ja kohustusi. See aitaks vältida tulevikus võimalikke tekkida võivaid probleeme. 2007 aasta 2. mai Riigikohtu lahendis 3-1-1-6-07 leidis kriminaalkollegium, et menetlusalusele isikule õiguste ja

[9] Sama
[10] Ploom,T,2007. Väärteomenetluseseadustik. Kommenteeritud väljaanne.Tallinn: Juura, lk 18

kohustuste selgitamine peab vajadusel toimuma suuliselt. Näiteks kui menetlusalusel isikul ununesid prillid koju ja ta ei näe nii väikest kirja lugeda. Õiguste ja kohustuste arusaamise kinnitamise allkirjaga küsimuses leidis Riigikohtu kriminaalkollegium, et täiskasvanud inimene teab oma allkirja tähendust ja ei kirjuta seda kergemeelses lootuses iga enesele sobival hetkel tagasi võtta.

Menetlusaluse isiku õigused on järgmised: 1. Õigus informatsioonile- teada millist väärteoasja tema suhtes menetletakse, isik peab teadma, milles teda süüdistatakse; isikul on õigus pärast väärteoprotokolli koopia kätte saamist tutvuda toimikuga 15 päeva jooksul (VTMS § 69 lg 6); teada menetlustoimingu eesmärki; tutvuda menetlustoimingu protokolliga.

2. Õigus olla ära kuulatud. Isikul on õigus anda ütlusi; teha avaldusi (menetlustoimingu tingimuste, käigu, menetlustulemuste ning menetlustoimingu protokolli kohta avaldusi, mis protokollitakse); esitada vastulause, osaleda kohtus asja arutamisel.

3. Õigus kaitsjale. VTMS § 19 lg 2, milles on sätestatud, et menetlusalusel isikul on õigus kaitsjaga ühendust võtta alates tema kinnipidamisest või muu esimese menetlustoimingu tegemisest. Menetleja peab isiku kinnipidamisel või muu esimese menetlustoimingu tegemisel võimaldama menetlusalusel isikul kasutada temal olemasolevaid sidevahendeid kaitsjaga ühenduse võtmiseks. Küsimus on selles, et kas menetleja peab tagama esimese telefonikõne õiguse või võimaldama selle õiguse teostamist. Kelle sidevahendite kasutamist silmas peetakse. Kui lähtuda põhimõttest, et kohtuvälises menetluses ei näe seadus ette kohustust tagada kaitsja osavõtt, siis ilmselt mõeldakse selle all, et menetleja peab võimaldama menetlusalusele isikule kasutada tema olemasolevat sidevahendit, et kaitsjaga ühendust võtta. Juhul kui aga isikul puudub sidevahendi kasutamise võimalus, võib kohtuväline menetleja lubada kõne tegemist ametialaste sidevahendite teel. Kohtuväline menetleja ei pea andma oma isiklikku sidevahendit menetlusalusele isikule, et viimane saaks kaitsjale helistada. Kaitsja võib osaleda menetlustoimingu tegemisel, kuid tema osavõtt ei peata menetlustoimingu tegemist (VTMS § 19 lg 2 viimane lause).

4. Kaebeõigus: vaidlustada kohtuvälise menetleja või kohtu menetlustoiming; vaidlustada kohtuvälise menetleja või kohtu lahend. VTMS § 19 sätestatud õiguste osas on vajalik rõhutada seda, et menetlusalusele isikule õiguste selgitamine ei tohi olla formaalne.

Õiguste selgitamine tähendab vastavate menetlusõiguse sätete suulist tutvustamist ning nende sisu lahtimõtestamist. Tulenevalt Riigikohtu praktikast kriminaalmenetluses ei saa õiguste selgitamiseks lugeda üksnes allkirja võtmist VTMS § 19 loetelule ega ka võimaluse andmist lugeda iseseisvalt vastavat paragrahvi (RKL 3-1-1-25-02).

Nagu eelpool mainitud VTMS ei sätesta, kuidas peaks välja nägema VTMS § 19 loetletud õiguste ja kohustuste kohta menetlusaluse isiku allkirja andmise kord. Oluline ongi õiguste ja kohustuste selgitamise toimumine. Kas ei oleks kasulikum blankette muuta? Nii oleks kõigile arusaadav, kui menetlusalune isik kirjutab õiguste ja kohustuste tutvustamise järel blanketile „Minule on tutvustatud õiguseid ja kohustusi VTMS § 19 järgi, või mitte".

1.4 Kohtuväline menetlus

Väärteomenetlusseadustik reguleerib kolme kohtuvälise menetluse liiki. Nendeks on hoiatamismenetlus, kiirmenetlus ja üldmenetlus. Väärteomenetluse lõpuleviimine seisneb lahendi tegemises, kas siis konkreetse menetlusliigi valikus karistamaks isikut väärteo toimepanemise eest või väärteomenetluse lõpetamise määrusega. Menetlusdokumendid kohtuvälises menetluses on väärteoprotokoll, menetlustoimingu protokoll ning kohtuvälise menetleja määrus ja otsus.[11]

Hoiatamis- ja kiirmenetlus on kokkuleppemenetlused, kuna nende eesmärgiks on menetluse ratsionaalsem ja kiirem läbiviimine. Kokkulepe seisneb menetleja ja menetlusaluse isiku vahel karistuse mõistmises. Kindlasti menetluse valik sõltub väärteo keerukusest ja laadist, menetleja peab seda otsustama kogutud tõendite alusel. Kui teo asjaolud on selged ja õigusrikkuja mõistab oma tegu, siis ei ole otstarbekas kulutada ressurssi pikemaajalise menetlemise peale.

1.4.1 Hoiatamismenetlus

Hoiatamismenetlus kuulub kohaldamisele vähetähtsa väärteo puhul ja seisneb isiku karistamata jätmises ning selle asemel hoiatustrahvi määramises (VTMS § 53 lg 1).

[11] Truija,U.2003. Hagide ja kaebuste esitamine kohtusse. Tallinn, lk 118

Vähetähtsa väärteo mõistet pole VTMS-s defineeritud, tegemist on määratlemata õigusmõistega[12]

Karistamata jätmine tähendab seda, et kohtuvälise menetleja otsus hoiatusmenetluses ei leia kajastamist karistusregistris (KarRS § 4 lg 1 p2). Hoiatamismenetluse kohaldamise tingimuseks on, et menetlusalusele isikule on selgitatud tema õiguseid, sh õigus keelduda hoiatamismenetlusest ja on selgitatud hoiatamismenetluse korda.[13] Kui isik hoiatamismenetluseks nõusolekut ei anna tuleb kohalda kiir- või üldmenetlust. Hoiatusmenetluses võib kohaldada hoiatustrahvi või suulist hoiatamist.

Hoiatustrahvi kohaldamise tingimused on antud VTMS § 53 lg -s 3. Tähtis on see, et menetlusalune isik annaks allkirja selle kohta, et on hoiatamismenetlusega nõus. Isikule tuleb selgitada selle menetluse eripärasid, eriti seda, et hoiatamisotsust ei saa kaebemenetluse korras vaidlustada (VTMS § 114 lg 2). Seega tuleb menetlusalune isik üle kuulata ja ülekuulamisprotokollil peab olema tema allkiri selle kohta, et ta on teadlik hoiatusmenetluse läbiviimise korrast. Hoiatamistrahvi määramise kohta koostab kohtuväline menetleja hoiatamisotsuse, mis koostatakse kahes identses eksemplaris ja kohtuväline menetleja kirjutab sellele alla. Menetlusaluselt isikult võetakse allkiri selle kohta, et ta on otsuse kätte saanud.

Hoiatustrahv

Kohtuväline menetleja võib hoiatustrahvi määramise asemel piirduda ka suulise hoiatamisega, kui ta leiab, et see on piisav mõjutusvahend (VTMS § 53 lg 2). Suulise hoiatamise puhul hoiatamisotsust ei koostata (VTMS § 54 lg 1). Menetlusalusele isikule tuleb selgitada tema õigusi ja kohustusi ning hoiatamismenetluse korda (VTMS § 19). Kuna isikul on õigus anda ütlusi ja VTMS § 54 ei sätesta selles osas erikorda, tuleb isiku ütlused kirjalikult fikseerida.

Suuline hoiatus

Kohtupraktikas on samuti hoiatustrahvi ja suulise hoiatamise erisusi tunnistatud. Harju Maakohus on leidnud, et juhul kui kohtuväline menetleja lõpetas väärteomenetluse VTMS

[12] Määratlemata õigusmõiste vt lähemalt K. Merusk. Administratsiooni diskretsiooni ja selle kohtulik kontroll.Tartu, 1997, lk 67- 69.
[13] Vaata alapeatükki 1.3.1

§ 30 lg 1 p1 alusel otstarbekuse kaalutlusel ning piirdus suulise hoiatamisega VTMS § 53 lg 2 kohaselt. Peale mida isik esitas kaebuse, kuna ei tagatud tema õiguseid, mis on ette nähtud VTMS § 53 lg-s 3: ei ole küsitud tema nõusolekut hoiatamismenetluse kohaldamiseks ja allkirja selle kohta ta ei ole andnud. Harju Maakohus jättis kaebuse selle kohta rahuldamata, kuna viide VTMS § 53 lg-s 3 sätestatud õigustele ja kohtuvälise menetleja kohustustele ei ole asjakohane, sest nimetatud säte reguleerib hoiatamistrahvi määramist, mis ei ole sarnane suulise hoiatamisega. Suuline hoiatamine ei vaja menetlusalusele isikule õiguste selgitamist ega ülekuulamist. Väärteomenetluse lõpetamine oli kooskõlas VTMS § 53 lg -ga 5, mille kohaselt hoiatamismenetluse kohaldamine VTMS § 53 lg 1 või lg 2 sätestatud korras lõpetab väärteomenetluse (Harju Maakohus 08.10.2003 otsus väärteoasjas nr 3/9-145/03). Maakohtu seisukoht, et suuline hoiatus ei vaja menetlusalusele isikule õiguste selgitamist ega ülekuulamist on vale, kuna vastavad õigused tulevad juba VTMS § 19-st. Menetlusalune isik kuulatakse üle ja koostatakse menetlusaluse isiku ülekuulamise protokoll, selle pöördele annab menetleja oma allkirja suulise hoiatamise kohaldamise kohta.

1.4.2 Kiirmenetlus

Kiirmenetlust kohaldatakse, kui väärteo toimepanemise asjaolud on selged ja selle otsustab kohtuväline menetleja. Antud menetlusliigi kohaldamine ei sõltu väärteo tähtsusest või vähetähtsusest, vaid lähtub väärteo menetlemise kiiremaks muutmisest. Antud menetluses ei koostata väärteoprotokolli vaid kiirmenetluse otsus. Kiirmenetluse kohaldamise tingimused on loetletud VTMS § 55 lg-s 1. Sarnaselt hoiatamismenetlusega on kiirmenetluse kohaldamiseks vaja isiku kirjalikku nõusolekut, mis tuleb fikseerida ülekuulamise protokollis. Menetlusalusele isikule tuleb võimaldada anda ütlusi väärteo toimepanemise kohta (VTMS § 55lg 1 p 3). Juriidilise isiku puhul peab ütlusi andma juriidilise isiku seaduslik esindaja. Kui menetlusalune isik keeldub ütluste või allkirja andmisest, loetakse see kiirmenetlusega mitte nõustumiseks.

Väärteo toimepanemise asjaolud on selged siis kui kohtuvälise menetleja arvates on väärteoasja menetlemisel kogutud piisavalt tõendeid, et lahendata VTMS § 108 loetletud küsimused. Tõendi mõiste on sätestaud KrMS § 63 ja VTMS mõttes on tõendiks

menetlusaluse isiku, kannatanu, tunnistaja ja menetlusvälise isiku ütlus, eksperdiarvamus, asitõend, väärteoprotokoll, uurimistoimingu, kohtuistungi ja jälitustoimingu protokoll (erand korral VTMS § 32 lg 2) või muu dokument, foto või film või muu teabesalvestus. Samuti ei ole tõendite loetelu KrMS § 63 lg 2 järgi ammendav. Asjaolude selgus tähendab seda, et väärteo väärteo toimepanek on tõendatud.

Riigikohus leidis, et VTMS-st ei tulene, et menetlusalune isiku poolt väärteo toimepanemise eitamine oleks kiirmenetlust välistav asjaolu. Kiirmenetluse kohaldamise peab otsustama kohtuväline menetleja. Menetlusalune isik ei pea nõustuma rikkumisega aga ta peab andma nõusoleku kiirmenetluse kohaldamiseks (RKL 3-1-1-60-03, 3-1-1-19-04). Samas kui tegu ei ole üheselt mõistetav ja teo tehiolud on segased, tuleks kasutada üldmenetlust. Seda põhjusel, et saaks koguda piisavalt tõendeid.

Kiirmenetluses isik peab andma ütlusi väärteo toimepanemise kohta. Ei piisa sellest ,et isik kirjutab „olen tutvunud", kuna VTMS § 56 ei räägita igasugustest ütlustest, vaid konkreetsetest „ ütlustest väärteo toimepanemise kohta". Menetlusaluse isiku ütlused väärteo toimepanemise kohta on väärteomenetluses tõendiks, sest nad sisaldavad faktilisi andmeid, mille alusel on võimalik kindlaks teha: teo vastavust väärteokoosseisule; õigusvastasust; isiku süüd teo toimepanemises; muud väärteoasja õigeks otsustamiseks tähtsust omavaid asjaolusid. Märge „olen tutvunud" neid andmeid ega asja õigeks otsustamiseks tähtsust omavaid asjaolusid ei sisalda ning seda ei saa lugeda menetlusaluse isiku poolt väärteo toimepanemise kohta antud ütluseks (RKL 3-1-1-100-03). Piisav ei ole ütlusena väärteo toimepanemise kohta käsitleda sõnu „ nõus", „kahetsen" vms. Kui isik ei soovi anda pikemaid ütlusi, tuleb menetlus läbi viia üldmenetluse korras.

Kiirmenetluse otsusele esitatavad nõuded on sätestatud VTMS § 57. Otsusele kirjutab alla kohtuvälise menetleja ametnik, menetlusalusele isikule antakse otsuse üks eksemplar ja ta annab allkirja, et on otsuse kätte saanud. Otsuse peale saab kaebuse esitada maakohtule 15 päeva jooksul.

Riigikohus leidis ,et VTMS § 57 lg-s 3 sätestatu tähendab , et mõlema otsuse eksemplaril on võrdne õiguslik tähendus ja sellest ei tulene nõuet, et menetlusalusele isikule antakse

vahetult täidetud eksemplar. Sisu kattuvuse nõuet on praktikas lahendatud otsuse isekopeeriva teise eksemplariga (RKL 3-1-1-21-04).[14]

1.4.3 Üldmenetlus

VTMS § 58 lg 1 on sätestatud, et väärteomenetlust alustatakse esimese menetlustoiminguga. Avaldajale teatatakse väärteomenetluse alustamisest või alustamata jätmisest 15 päeva jooksul. Menetluse alustamata jätmise puhul viidatakse kaebeõigusele VTMS § 59, 76 kohaselt. See tähendab, et isikul on õigus esitada selle kohta kaebus.

Kui teos ilmnevad kuriteotunnused edastatakse väärteomaterjal kriminaalmenetluse alustamiseks prokuratuurile VTMS § 61 järgi. Kui väärteomenetlust on juba alustatud ja menetluse käigus ilmnevad süüteos kuriteo tunnused, lõpetatakse väärteomenetlus vastavalt VTMS § 29 lg 1 p 4 ja 75. Väärteoasju võib ühendada ja eraldada VTMS § 63 järgi ja tingimustel.

Erinevalt hoiatus- ja kiirmenetlusest koostatakse üldmenetluses väärteoprotokoll. HÕS-is § 222 lg-s 2 oli haldusõiguserikkumise protokolli puhul tegemist tõendiga. Praegu VTMS sellist tõendit eraldi ei nimetata. Väärteomenetluses lubatavate tõendiliikide kindlaksmääramisel tuleb lähtuda KrMS § 63 sisalduvast loetelust koos VTMS 5. peatükis sätestatud erisustega. Väärteoprotokolli kohta mingeid erisusi VTMS 5. peatükis ei ole ja KrMS § 63 ei nimeta väärteoprotokolli iseseisva tõendina.

Riigikohus on võrrelnud väärteoprotokolli ja süüdistuskokkuvõtet järgnevalt: „Väärteoprotokoll on käsitletav menetlusdokumendina, mis on kriminaalmenetluses võrreldav süüdistuskokkuvõte (KrMK § 174) või süüdistusaktiga (KrMS § 154) ja milles fikseeritakse süüdistusfunktsiooni kandja (väärteomenetluses kohtuväline menetleja) veendunud väärteo toimepanemise kohta koos selle veendumuse põhistusega.

[14] Ploom,T.2007.Väärteomenetluse seadustik.Kommenteeritud väljaanne, Tallinn, Juura. ja Ploom,T ja Pajula,E.2004.Väärteomenetlus II, Tallinn, 2004.Sisekaitseakadeemia.

Väärteoprotokoll on kohtuvälises menetluses menetlusdokument, milles fikseeritakse väärteo toimepanemine ja selle toime pannud isik ning tõendid, mille väärteo toimepanemine ja isiku süü on tõendatud. Protokoll on väärteo arutamise aluseks kohtumenetluses (VTMS § 87). Kohus ei saa protokolli raamidest väljuda, sest vastasel juhul asuks ta süüdistaja rolli.

Riigikohtu otsusega leiti, et väärteoasjas ei ole võimalik teha otsust üksnes väärteoprotokolli alusel, kuna väärteoprotokoll sisaldab ainult rikkumise lühikirjeldust, mis ei ole piisav ,et otsustada, kas rikkumine on toime pandud. Näiteks kui rikkumise lühikirjelduseks oleks märgitud „Juhtis sõidukit kinnitamata turvavööga". Antud juhul protokollist ei tulene, kes ja milliste tingimuste juures selle kindlaks tegi. Vajalik on ametiisiku poolt fikseerida antud rikkumine võimalike tõenditega, olgu selleks siis menetlusaluse isiku ja tunnistaja ütlused. Kindlasti peab teo kirjeldus olema võimalikult täpne, et ei oleks puudusi. Näiteks ei piisa sellest kui purjus isik magab maas ja temale koostatakse väärteoprotokoll, kuhu teo kirjelduseks kirjutatakse „ *olles joobnuna olekus magas avalikus kohas, millega solvas inimväärikust ja ühiskondlikku moraalitunnet*", seal peaks olema ka selgitus, millega ta solvas inimväärikust, kas temal olid riided räpased vms.

Kui väärteoasja arutamine kuulub kohtu pädevusse, siis teave selle kohta, kas menetlusalune isik soovib väärteoasja arutamisest osa võtta. Selle kohta tuleb teha märge kohtuvälise menetleja ametniku poolt. Samas kui isik leiab ,et ta ise ei soovi asja arutamisest osa võtta ei pea maakohtunik menetlusalust isikut teavitama asja arutamisest. On ka erand, kui maakohtunik leiab, et menetlusaluse isiku osalemine asja arutamisel on vajalik väärteomenetluse huvides, siis võib kohtunik osalemise teha kohustuslikuks. Seda VTMS § 89 lg 2 alusel.[15]

Juhul kui kohus peab vajalikuks, saab ta kohustada menetlusvälist isikut istungist osa võtma. Selle sätte sõnastust tervikuna võttes jääb mulje, just kui menetlusaluse isiku osavõtt asja arutamisest ei ole oluline. Selline seisukoht ei ole kooskõlas PS ega EIÕK-ga ning seega on menetlusaluse isiku asja arutamiselt puudumine menetlusnormide oluline rikkumine.[16]

[15] Ploom, T. Pajula, E. , 2004.Väärteomenetlus II.Tallinn: Sisekaitseakadeemia.
[16] Ploom,T,2007. Väärteomenetluseseadustik. Kommenteeritud väljaanne.Tallinn. Juura.

Kui aga menetlusalune isik on väärteoprotokollis VTMS § 69 lg 2 p 6 alusel teatanud, et ei soovi asja arutamisest kohtus osa võtta, siis sellise kirjaliku avalduse tegemine ei võta temalt hiljem õigust oma meelt muuta ja põhiõiguslikku õigust realiseerida. Seda siis PS § 24 alusel. Milles on sätestatud, et igaühel on õigus olla oma kohtuasja arutamise juures.[17]

Üldmenetluse otsus

Otsus koostatakse väärteoprotokolli alusel ja sellele viitab VTMS § 74 lg 1 p 7 regulatsioon. Selle sätte kohaselt tuleb otsusesse märkida väärteoprotokolli koostaja nimi ja kuupäev. Arvestades VTMS § 87- s sätestatut, et väärteoasja arutatakse ainult menetlusaluse isiku suhtes ja väärteoprotokollis sätestatud ulatuses, peab väärteoprotokollis olema kajastatud kõik asjaolud, mis on toodud VTMS §-s 69 . Kohus saab teha otsuse ainult väärteoprotokolli alusel. Olukordi, kus alles otsuse selgub, et isik on süüdi tunnistatud varasemast süüdistusest suuremas mahus on Riigikohtu kriminaalkolleegium oma lahendites käsitlenud menetlusõiguse olulise rikkumisena (RKL 3-1-1-42-00, 3-1-1-18-00, 3-1-1-80-99).

Menetlusaluse isiku kaitseõiguse oluline rikkumine otsuse koostamisel on uue kvalifikatsiooni juurde lisamine ja uute tõendite lisamine.[18] Kuna hiljem tehtud toimingud süüstavad menetlusalust isikut veelgi.

Kaebemenetlus kohtuvälises menetluses

Menetlusosalisel ja menetlusvälisel isikul on õigus kuni asja kohtuvälise menetleja otsuse tegemiseni esitada kohtuvälise menetleja juhile kaebus kohtuvälise menetleja tegevuse peale ja määruse peale väärteomenetluse lõpetamise või konfiskeerimise otsustamise kohta. Samuti on võimalus kohtuvälise menetleja tegevuse peale kaebus esitada maakohtule, kui menetleja juhi otsustusega ei olda nõus (VTMS § 76 lg 3).

Oluline on see, et kohtuvälise menetleja peale kaebus esitamine ei peata vaidlustatud tegevust. Järelikult võib menetleja menetlustoimingu läbiviimist jätkata, olenemata esitatud kaebusest (VTMS § 76 lg 5). See tähendab, et menetleja saab jätkata oma tegevust. Antud juhul see välistab olukorra, kus menetlusalune isik saaks menetlust takistada pidevalt kaebuseid esitades.

---

[17] Truuväli,E-J jt, 2002. Eesti Vabariigi Põhiseadus. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn. Juura, lk211
[18] Ploom, T. Pajula, E. , 2004.Väärteomenetlus II.Tallinn: Sisekaitseakadeemia, lk 45

1.5 Kaebemenetlus maakohtus

Maakohtus võib esitada kaebuse kiirmenetluses tehtud otsuse peale ja üldmenetluses tehtud otsuse peale. Kaebust võib esitada ainult menetlusosaline ja selleks on aega 15 päeva (VTMS § 114 lg 1).

Kohtuvälise menetleja otsuse peale kaebuse ettevalmistamiseks on menetlusosalisel võimalik tutvuda väärteotoimikuga ning teha sellest koopiaid tasu eest. Tasu suuruse peab määrama kohtuväline menetleja. Põhja PP-s on selleks kehtestatud käskkirjaga koopiate tasu suurus ning tasumine toimub Põhja PP Rahandusbüroole menetleja poolt esitatud summa ulatuses.

Kohus arutab väärteoasja täies ulatuses sõltumata kaebuse esitatud nõude piiridest, kontrollides kohtuvälise menetleja otsuse tegemise aluseks olnud faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, seda sõltumata kaebuses kõrvaldamata jäänud puudustest (RKL 3-1-1-19-04).[19]

Kohus lähtub kaebemenetluses kohtuvälises menetluses tehtust. Riigikohus on leidnud järgmist. Kiirmenetluse otsuse peale esitatud kaebust läbi vaadates on kohus seotud kiirmenetluse otsuses toodud rikkumise kirjeldusega. Kohtul on nii üld- kui kiirmenetluse otsuste peale esitatud kaebuste läbivaatamisel õigus muuta teo kvalifikatsiooni, kuid kohus ei saa väljuda väärteoprotokollis või kiirmenetluse otsuses sisalduvast rikkumise kirjeldusest.

Maakohtul on pädevus kaebuse lahendamisel teha üks järgmistest otsustest.

- jätta kohtuvälise menetleja otsus muutmata ja kaebus rahuldamata;
- tühistada kohtuvälise menetleja otsus täies ulatuses või osaliselt ja teha uus otsus, kui see ei raskenda menetlusaluse isiku olukorda;
- tühistada kohtuvälise menetleja otsus ja lõpetada väärteomenetlus VTMS § 29 või § 30 alusel.[20]

[19] Ploom,T,2007. Väärteomenetluseseadustik. Kommenteeritud väljaanne.Tallinn: Juura. lk171
[20] Ploom, T. Pajula, E. , 2004.Väärteomenetlus II.Tallinn: Sisekaitseakadeemia., lk 47

1.6 Apellatsioonimenetlus

Apellatsiooni saab esitada I astme kohtuotsuse peale rahatrahvi või aresti mõistmise kohta; väärteomenetluse lõpetamise kohta, kui esineb väärteomenetlust välistav asjaolu, sel kujul, et teos puuduvad väärteo tunnused või kui väärteomenetlus on lõpetatud otstarbekuse kaalutlusel.

Apellatsiooni ei saa esitada I astme kohtuotsuse peale, mis on tehtud VTMS § 132 alusel (VTMS § 136 lg 2), st nendel juhtudel kui maakohus on väärteoasja arutanud kaebemenetluse käigus.
Üldise reegli kohaselt arutab ringkonnakohus väärteoasja esitatud kaebuse piires, välja arvatud juhul kui ilmneb väärteomenetlusõiguse oluline rikkumine või materiaalõiguse ebaõige kohaldamine, millega on raskendatud menetlusaluse isiku olukorda.[21]

1.7 Kassatsioonimenetlus

VTMS § 155 järgi on õigus esitada kassatsiooni kohtumenetluse poolel I astme kohtuotsuse peale, mis on tehtud kohtuvälise menetleja otsuse peale esitatud kaebust läbi vaadates; kohtumenetluse poolel, kui tema suhtes on kasutatud kassatsiooni; kohtumenetluse poolel ringkonnakohtu otsuse suhtes, mis on tehtud I astme kohtu otsuse peale. Menetlusalusel isikul on õigus esitada kassatsiooni advokaadi vahendusel ja alates 01. 01. 2004 VTMS § 155 lg 2 järgi kohtuvälise menetlejal ja tema advokaadist esindajal. Kassatsiooni aluseks on materiaalõiguse ebaõige kohaldamine (VTMS § 149) ja menetlusõiguse oluline rikkumine (VTMS § 150).[22]

1.8 Väärteomenetlust välistavad asjaolud

Väärtegude menetlemisel tuleb silmas pidada seda, et ei unustataks väärteomenetluse igas etapis analüüsida, kas ei esine mõnda väärteomenetlust välistavat asjaolu. Kõige

[21] Ploom, T. Pajula, E. , 2004.Väärteomenetlus II.Tallinn: Sisekaitseakadeemia., lk 47 ja 48
[22] Ploom, T. Pajula, E. , 2004.Väärteomenetlus II.Tallinn: Sisekaitseakadeemia, lk 48

põhjalikumalt peaks kontrollima väärteomenetluse alustamist, kuna sellest sõltub edasine menetlus. Väärteomenetluseseadustiku § 29 on sätestatud asjolud, mis välistavad väärteomenetluse.

VTMS § 29 lg-s 1 on sätestaud asjaolud, kus menetlust ei alustata ja alustatud menetlus tuleb lõpetada. Antud lõikes on seitse punkti, mille esinemisel peab menetluse lõpetama. Esimesel juhul on tegemist väärteo tunnuste puudumisega. Samas ei ole seadustes avatud väärteo tunnuste mõistet. Väärteomenetluseseadustiku kommenteeritud väljaandes on ettepanek, et lähtuvalt KrMS § 199 lg 1 p 1 eeskujul nimetada väärteomenetlust välistav asjaolu järgmiselt: „ Väärteomenetlust ei alustat ja alustatud menetlus tuleb lõpetada kui puudub väärteomenetluse alus". Minu arvates oleks see menetlejatele arusaadavam.

Teisel juhul on tegemist teistkordse karistamisega. Isikut on juba karistatud sama teo toimepanemise eest. Teistkordse karistamise keelu aluseks on PS § 23 lg 3, mille kohaselt ei tohi kedagi teist korda kohtu alla anda ega karistada teo eest, milles teda kas mõisteti süüdi või õigeks. Samatähenduslik säte on kirjas ka KarS § 2 lg 3-s. PS §23 lg 3 tuleb väärteomenetluse kontekstis tõlgendada selliselt, et lõplikuks süüdi- või õigeksmõistvaks lahendiks võib olla ka haldusorgani lahend. Lõplik on lahend mida vastava menetluse kohaselt ei saa enam korralises kaebemenetluses vaidlustada nind mis on seadusejõustunud (RKL 3-1-1-142-04) .[23] Kolmandaks on see kui isiku suhtes on sama teo kohta tehtud väärteomenetluse lõpetamise lahend. Siinkohal on tegemist sama põhimõttega, mida eelnevalt mainisin st teistkordse karistamise keeld.

Väärtegu välistav asjaolu on see, kui teos on kuriteo tunnused. Kui selline asi ilmneb, siis KarS § 3 lg 5 järgi karistatakse kuriteo eest. Väärteomenetlus lõpetatakse ja alustatakse kriminaalmenetlust.

Kui tegemist on väärteo aegumisega, siis seda reguleerib KarS § 81 lg-d 3 ja 7. Üldjuhul on väärtegu aegunud, kui selle toimepanemisest kuni selle kohta tehtud otsuse jõustumiseni on möödunud 2 aastat. Väärteo aegumine peatub seoses menetlusaluse isiku kõrvale hoidumisega kohtueelsest menetlusest, kohtuvälisest menetlusest või kohtust kuni isiku kinnipidamiseni või tema ilmumiseni menetleja juurde ja väärteo tunnustega teo kohta

[23] Ploom,T,2007. Väärteomenetluseseadustik. Kommenteeritud väljaanne.Tallinn: Juura. Lk 41

kriminaalmenetluse alustamisel kuni kriminaalmenetluse lõpetamiseni. KarS § 81 lg-s 8 on sätestatud kahel juhul (eelpool mainitud st menetlusaluse isiku kõrvale hoidumine ja väärteo tunnustega teo kohta alustatud kriminaalmenetlus), ei uuene aegumine, kui väärteo toimepanemisest on möödunud kolm aastat.

Kuuendas punktis on sätestatud, et seadus, mis nägi ette karistuse väärteo eest on kehtetuks tunnistatud. Olen nõus, väärteomenetluseseadustiku kommenteeritud väljaande seisukohaga, et VTMS § 29 lg 1 p 6 sõnastus on ebaõnnestunud, kuna annab mitmeti tõlgendamise võimaluse. Teatud seaduse kehtetuks tunnistamine ei tähenda veel, et tegu ei ole väärteona karistatav mõne teise seaduse alusel.

Isik, kelle suhtes alustatakse või on alustatud väärteomenetlust on surnud või juriidiline isik on lõppenud. Seda peaks olema menetlejatel lihtne kontrollida, kas isik on surnud või mitte.

2. VÄÄRTEOMENETLUSE OTSUSTE TÜHISTAMINE MENETLUSNORMIDE RIKKUMISE SUHTES

2.1 Materiaalõiguse ebaõige kohaldamine

Kassatsiooni kui üht kohtukaebuse liiki iseloomustavaks põhijooneks nii kriminaal-, tsiviil- kui ka halduskohtumenetluses peetakse seda, et tegemist on õiguskaebusega. Kassatsiooni korras kohtuotsuse tühistamise aluseks ei saa olla faktiliste asjaolude ebaõige tuvastamine, vaid üksnes õiguslikku laadi vead. Vaidlustatava otsuse kassatsiooni korras tühistamiseks on alus juhul, kui menetleja (üldjuhul kohus, aga erandina ka kohtuväline menetleja) on otsuses või selle otsuseni jõudmises menetluse õigusnormi rikkunud või seda ebaõigesti kohaldanud. Kohtuotsuse kassatsiooni korras tühistamise aluseks võib seega kõige üldisemalt nimetada menetlejapoolset õiguserikkumist, mis seisneb õigusnormi rikkumises, kohaldamisele kuuluva õigusnormi mittekohaldamises või mittekohaldatava normi kohaldamiseks.[24]

2.2 Väärteomenetlusõiguse oluline rikkumine

Väärteomenetluse õiguse oluline rikkumine toob kaasa väärteo otsuse tühistamise. VTMS §-s 150 on loetelu menetlusnormide rikkumisest, mida seadusandja on pidanud nii oluliseks, et need toovad kaasa kohtulahendi tühistamise hoolimata sellest, kas nad tegelikult tõid kaasa ebaõige kohtulahendi või kas keegi isegi konkreetsele rikkumisele (kaebuses ikka) viitas.

Üldjuhul võib olulised menetlusnormi rikkumised jagada kolme rühma. Need on dokumentide vormistusvead, näiteks puuduvad allkirjad, puuduvad dokumendid või dokumentides oluline tekst. Menetlusaluse isiku põhiõiguste rikkumised. Need võivad olla näiteks edastamata kutsed, kaitsja- või tõlke puudumine.

[24] Imbi Jürgen. 2004 . Juridica I. Tartu, lk 33- 34

Väärteomenetluse oluliste rikkumiste loend ei ole suletud. Kohtud võivad oluliseks menetlusnormi rikkumiseks tunnistada ka muu rikkumise. Seda sellisel juhul, kui see vastab VTMS § 150 lg-s 2 toodud tingimustele. See tähendab seda, et kohus võib tunnistada oluliseks ka väärteomenetluseõiguse muu rikkumise, kui see on toonud kaasa ebaseadusliku või põhjendamatu kohtuotsuse.

Väärteomenetluse oluliseks rikkumiseks on Riigikohus pidanud ka seda, kui maakohtu poolt pärast menetlusaluse isiku avalduse alusel teistmise korras kohtulahendi tühistamist on uue arutamise järel menetlusaluse isiku olukorda raskendatud (RKL 3-1-1-16-06).

Samas võib olla menetlusõiguse olulise rikkumise tuvastamine muu rikkumisena olla mõnel juhul keeruline rakendada. Kuna VTMS § 150 lg 2 on kirjas tingimused, millele peab menetlusõiguse oluline rikkumine vastama, ”rikkumine on toonud kaasa põhjendamatu või ebaseadusliku kohtuotsuse”, kuivõrd see eeldab üksiku rikkumise panuse tuvastamist, samal ajal kui ebaseadusliku või põhjendamatu kohtulahendini võis viia erinevate rikkumiste kombinatsioon, mille hulgas igaühte eraldi võetuna ebaseaduslikku või põhjendamatut kohtuotsust kaasa poleks toonud.

Menetlusnormide oluline rikkumine võib esineda asja menetluse esimese või teise astme kohtus, ka kohtuvälises menetluses. Viimased on siiski harva kohtuotsuse kassatsiooni korras tühistamise aluseks. Kui aga otsus niisuguse rikkumise tõttu tühistatakse, on tegu reeglina niivõrd mõjusa rikkumisega, et selle kõrvaldamine ei ole asja kohtuliku uurimise käigus võimalik, siis kuulub asi lõpetamisele.[25]

Kui kohtuotsuse kassatsiooni korras tühistamise aluseks on menetlusnormide rikkumine kohtuvälises menetluses, on alati ka tegemist alama astme kohtute poolse rikkumisega, sest kohtuvälise menetluse möödalaskmistele oleks pidanud reageerima juba alama astme kohtud. Eriti esimese astma kohtul on sageli võimalus korvata eeluurimise puudused, näiteks jättes arvestamata menetlusnorme rikkudes kogutud tõendeid ja korvates need muude seaduslike tõendamisviisidega. (otsus 3-1-1-89-99) Jättes kohtueelses menetluses toimunud menetlusnormide olulise rikkumise tähelepanuta, on alama astme kohtud eeldatavasti jätnud välja selgitamata kõik kohtualust süüstavad ja õigustavad samuti tema

[25] Imbi Jürgen.2004.Juridica III. Tartu,. lk 209

vastutust kergendavad ja raskendavad asjaolud ning teinud otsuse, mis ei põhine kriminaalasja igakülgsel, täielikul ja objektiivsel uurimisel.[26]

Kuna väärteomenetlusõiguse oluline rikkumine toob kaasa otsuse tühistamise, peavad menetlejad tähelepanelikumalt jälgima tõendite kogumist. I astme kohtud peaksid tähelepanelikumalt jälgima kohtuvälises menetluses kogutud tõendeid, vajadusel neid mitte arvestama. Kui otsus peaks minema tühistamisele kassatsiooni korras siis on tegemist ka I astme kohtu eksimisega ja otsus läheb tühistamisele, kuna kohus ei arvestanud kõikide asjaoludega.

2.3 Riigikohtu seisukoht väärteomenetlusõiguse olulise rikkumise kohta

Riigikohtul on tulnud läbi vaadata väärteoasju, kus on tegemist olnud väärteomenetlusõiguse olulise rikkumisega. Näiteks ebaseadusliku menetleja lahend, kaitseõiguse rikkumine, muu rikkumine või otsuse põhistatuse puudumine.

Riigikohus 10. 04. 2006 aasta lahendis nr 3-1-1-7-06 leidis, et väärteootsuse oli teinud ebaseaduslik menetleja. Tegemist oli Lotoseaduse rikkumisega ja Rahandusministeerium karistas 06.07.2005 väärteokorras AS Eesti Päevalehte 6000 kroonise trahviga. Kuna alates 01.07. 2005 polnud Rahandusministeeriumil seadusest tulenevalt volitust LotS § 18 [3] tunnustelele vastavaid väärtegusid menetleda vaid ministeerium oleks pidanud saatma väärteomaterjalid pooleliolevates menetlustes politseiprefektuuridele või Maksu- ja Tolliametile, on VTMS § 150 lg 1 p 2 kohaselt tegemist väärteomenetlusõiguse olulise rikkumisega.[27]

Kaitseõiguse oluline rikkumine oli Riigikohtus arutusel 27. 04. 2006 lahendis nr 3-1-1-37-06, riigikohtu kriminaalkolleegiumi seisukoht. Väärteoasjas menetlusalune isik võttis endale kaitsja. Kui väärteoasi jõudis Ringkonnakohtusse, siis kohus saatis kaitsjale advokatuuri kutse, kust määrati menetlusalusele isikule kaitsja. Menetlusaluse isiku enda valitud kaitsja kohta väärteotoimikus mitte mingisiugust märget ei olnud, et ta oleks kõrvaldatud, temale aga kutset ei saadetud. Seetõttu märgib kriminaalkolleegium, et

[26] Sama, lk 209
[27] RKL 3-1-1-7-06, RT III 2006, 13, 125

väärteoasja arutamine ühe kaitsja puudumisel olukorras, kus seda kaitsjat ei ole ettenähtud korras kohtuistungi toimumise ajast ja kohast teavitatud, on vaadeldav väärteo-menetlusõiguse olulise rikkumisena VTMS § 150 lg 2 mõttes, sest selline rikkumine võib kaasa tuua ebaseadusliku ja põhjendamatu lahendi.

Riigikohtu kriminaalkolleegium, kohtuasjas 3-1-1-75-06 jõudis seisukohale, et muu rikkumisena saab käsitleda näiteks arutlusel olnud liiklusõnnetust, kui sündmuse käik on konstrueeritud ja selle alusel on leitud, et tegevuse põhjustamises on süüdi teine isik. Vastavalt KrMS § 60 lg-le 1 võib kohus aga tugineda otsuse tegemisel üksnes asjaoludele, mille ta on lugenud tõendatuks või üldtuntuks. On ilmne, et kui otsuse tuginemine tõendamata väidetele võib suure tõenäosusega kaasa tuua põhjendamatu kohtuotsuse, on tegemist väärteomenetlusõiguse olulise rikkumisega VTMS § 150 lg 2 tähenduses.[28]

Otsuse põhistatuse puudumist arutas Riigikohtu kriminaalkolleegium kohtuasjas 3-1-1-6-06. Isikut karistati Ida Politseiprefektuuri väärteo otsusega joobes juhtimise eest, rahatrahviga summas 13 200 krooni. Isik esitas maakohtusse kaebuse, et tema ei ole joobes sõidukit juhtinud ja et politsei mõõteseadmed valetavad. Isikul kontrolliti joovet 23: 10, hiljem läks ta ise haiglasse joovet kontrollima. Kell 01:00 kontrolliti tema joovet ja selgus, et isik oli kaine. Maakohus tühistas Ida Politseiprefektuuri otsuse. Ida Politseiprefektuur esitas kassatsiooni Ida- Viru Maakohtu otsuse peale. Kohtuväline menetleja leiab, et maakohus rikkus oluliselt menetlusnorme, jättes rahuldamata tunnistajate kohtuistungile kutsumise taotluse. Seetõttu ei olnud uurimine objektiivne, igakülgne ja täielik. Kohus tekitas kunstlikult kõrvaldamata kahtlusi ning tõlgendas need siis menetlusaluse isiku kasuks.

Riigikohtu kriminaalkolleegium leidis, et Ahtme haiglast saadud joobeseisundi meditsiinilise tuvastamise akt KrMS § 63 lg 1 kohaselt on lubatav tõend. Seda siis varasemas praktikas väärteoasjas nr 3-1-1-20-05 . Maakohus võis sellele tõendile tugineda. Kuivõrd tegemist ei ole aga Vabariigi Valitsuse 2. aprilli 2001. a määrusega nr 120 kinnitatud "Joobeseisundi tuvastamise ja joobeastme määramise ning joobeastme määramise otsuse vaidlustamise korra" alusel saadud joobeseisundi meditsiinilise tuvastamise aktiga, ja see ei astu joobeseisundi tuvastamise protokolli asemele, vaid

[28] RKL 3-1-1-75-06, RT III 2006, 35, 297

mõlemad kuuluvad tõendite kogumisse. Kriminaalkolleegium nõustub kassatsiooni esitanud väidetega selle kohta, et maakohus on väärteoasja arutamisel rikkunud menetlusõigust, kuna jättis kõrvale politseinike poolt koostatud joobe tuvastamise protokolli ja eelistades Ahtme haigla joobeseisundi meditsiinilise tuvastamise akti. Kohus ei analüüsinud seda, et joobeseisundi tuvastamise protokollis oli kirjeldatud ka muid joobeseisundile viitavaid tunnuseid peale indikaatorvahendi näidu ega hinnanud ajavahet isiku peatamise ja Ahtme haiglas toimunud joobe tuvastamise vahel.

Riigikohtu seisukoht on see, et nõnda toimides on maakohus ebaõigesti sisustanud ka süütuse presumptsiooni põhimõtet. Kriminaalkolleegium on varasemas praktikas selgitanud, et KrMS § 7 lg-s 3 sätestatud süütuse presumptsiooni põhimõtte kohaselt peab kohus kriminaalmenetluses tõlgendama süüdistatava kasuks vaid sellise kahtluse, mille kõrvaldamine kriminaalmenetluses ei ole enam võimalik. VTMS § 2 kohaselt on see põhimõte siduv ka väärteomenetluses (vt Riigikohtu kriminaalkolleegiumi kohtuotsus väärteoasjas nr 3-1-1-147-05, RT III 2006, 8, 69). Seega ei saa väärteomenetluses rääkida kõrvaldamata kahtluste tõlgendamisest menetlusaluse isiku kasuks olukorras, kus kohus jätab osa tõendeid uurimata ja hindamata ning seeläbi kasutamata olemasolevad võimalused nende kahtluste kõrvaldamiseks.

Kriminaalkolleegium kordab ka varasemat seisukohta selle kohta, et osade tõendite hindamata jätmise põhistuse puudumine ja tõendite vaheliste vastuolude kõrvaldamata jätmine on olulised väärteomenetlusõiguse rikkumised VTMS § 150 lg 1 p 7 mõttes.[29]

[29] http://www.riigikohus.ee/?id=11&indeks=0,1,249,7816,8306&tekst=222490252

3. PEAMISED VÄÄRTEOMENETLUSÕIGUSE RIKKUMISED PRAKTIKAS

3.1 Politseiameti statistika Põhja Politseiprefektuuri väärtegude kohta ajavahemikul 2004-2006 aastal.

Antud statistilised andmed on võetud politsei intranetist. Tegemist on väärtegude ja nende menetlemise statistikaga.. Analüüsiks kasutab autor Põhja Politseiprefektuuri 2004, 2005 ja 2006. aasta väärtegude andmeid.[30]

2004. aastal oli kaebuseid esitatud Põhja Politseiprefektuuri otsuste peale 732 korral. See arv on kõikide Põhja Politseiprefektuuri osakondade peale kokku. Esitatud kaebuste arv väärteootsuste peale on osakondade kaupa ära toodud, joonisel nr 1.

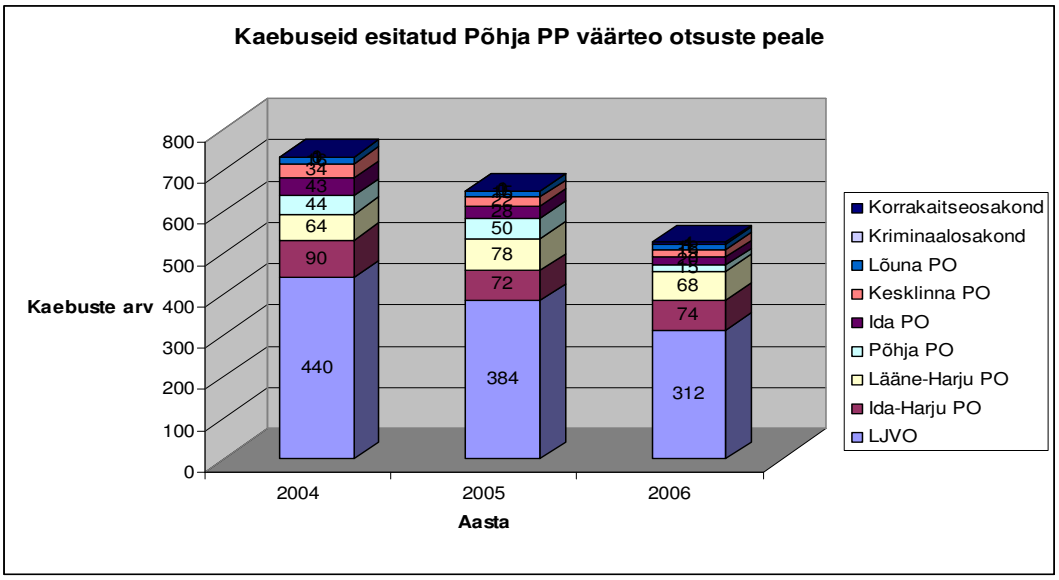

Joonis 1 Kaebuseid esitatud Põhja Politseiprefektuuri väärteootsuste peale

2005. aastal oli kaebuseid esitatud Põhja Politseiprefektuuri väärteootsuste peale 650 korral. Ja 2006 aastal oli kaebuseid esitatud politsei otsuste peale 525 korral. Maakohus jättis 2004. aastal rahuldamata 285 kaebust, 2005. aastal 270 kaebust ja 2006. aastal 186 kaebust.

[30] http://www.pop.pol/cms/kuva.php?fid=2030

Joonisel nr. 1 on näidatud Põhja Politseiprefektuuri osakondade kaupa, kelle väärteootsuste peale kaebuseid esitati ja kui palju kaebuseid oli, aastate 2004-2006 lõikes. Enamus kaebuseid esitati Liiklusjärelevalve osakonna väärteootsuste peale.

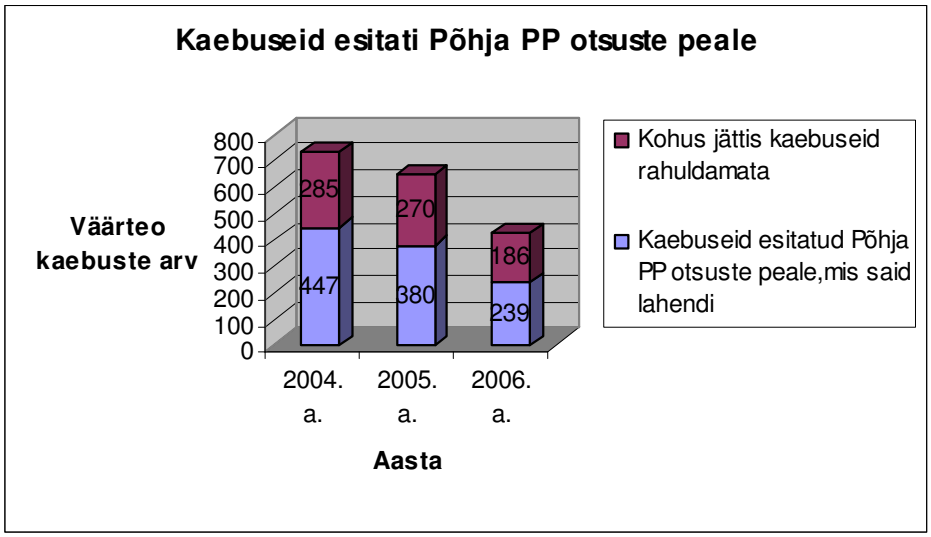

Joonis 2 Kaebuseid esitatud Põhja Politseiprefektuuri otsuste peale

Põhja PP otsuseid vaidlustati maakohtus 2004. aastal 647 korral. Samal aastal jäeti kaebus rahuldamata ja politsei otsus muutmata 324 korral. Kaebus rahuldati ja politsei otsus tühistati seoses rahatrahvi vähendamisega 129 korral. Kaebus rahuldati täielikult, politsei otsus tühistatud täies ulatuses ja tehti uus otsus 181 korral.

Põhja PP otsuste suhtes esitati kaebusi 2005. aastal 666. Samal aastal jäeti kaebus rahuldamata ja politsei otsus muutmata 345 korral. Kaebus rahuldati ja politsei otsus tühistati seoses rahatrahvi vähendamisega 117 korral. Kaebus rahuldati täielikult, politsei otsus tühistatud täies ulatuses ja tehti uus otsus 191 korral.

Põhja PP ametnikel tuli 2006. aastal 470 korral prefektuuri kohtus esindada. Samal aastal jäeti kaebus rahuldamata ja politsei otsus muutmata 224 korral. Kaebus rahuldati ja politsei otsus tühistati seoses rahatrahvi vähendamisega 111 korral. Kaebus rahuldati täielikult, politsei otsus tühistatud täies ulatuses ja tehti uus otsus 142 korral.

Statistikast nähtub, et Põhja Politseiprefektuuris väheneb esitatud väärteokaebuste arv aastast 2004- 2006 astmeliselt. Aga osakondade kaupa kõigub esitatud kaebuste arv erinevalt. See võib olla tingitud ka alustatud väärteoasjade arvust. 2004. aastal oli Põhja PP-s väärteoasju alustatud 81050, 2005. aastal 77007 ja 2006. aastal 75413. Kuna väärteoasju alustati vähem, tuli ka nende kohta vähem kaebuseid. Sellest võib olla tingitud kaebuste astmeline vähenemine.

3.2 Kohtute statistika

Kohtute statistika on võetud internetist, justiitsministeeriumi kohtute koduleheküljelt, aadressilt http://www.kohus.ee/10925, autor kasutab 2004, 2005 ja 2006. aasta väärteomenetluse andmeid.

I astme kohtute menetluses oli 2004. aastal füüsilise isiku ja juriidilise isiku väärteoasju 5598, läbi suudeti vaadata 3146 väärteoasja. Kaebemenetluses vaadati läbi asjad ja tehti lahend 2452 korral. Harju Maakohtus vaadati 2004. aastal läbi väärteoasju ja kaebuseid kokku 461 , mille kohta tehti lahend 252 korral. Tallinna Linnakohtu menetluses olnud väärteoasju ja kaebuseid oli 2004. aastal kokku 2528.

I astme kohtute menetluses füüsilise isiku ja juriidilise isiku väärteoasju ja kaebuseid kokku oli 2005. aastal 5044. I astme kohtutesse esitatud väärteoasju ja kaebuseid kokku oli 4777. I astme kohtutes lahendamata väärteoasjade ja -kaebuste koguarv oli 2005. aastal 1161. Harju Maakohtus oli 2005. aastal väärteoasju ja kaebuseid kokku 445. Samal aastal Tallinna Linnakohtu menetluses oli väärteoasju ja kaebuseid kokku 2772.

I astme kohtute menetluses 2006. aastal, füüsilise isiku ja juriidilise isiku väärteoasju ja kaebuseid oli kokku 4587. Lahendamata väärteoasjade ja -kaebuste koguarv 2005. aastal oli 1652. I astme kohtutesse saabunud väärteoasjade ja väärteokaebuste koguarv oli 5851. Harju Maakohtus väärteoasjade- ja kaebuste koguarv 2006. aastal oli 3137. Lahendatud väärteoasju ja kaebuseid Harju Maakohtus 2006. aastal oli kokku 2295. Harju Maakohtus lahendamata väärteoasjade ja -kaebuste koguarv 2006. aastal oli 998.

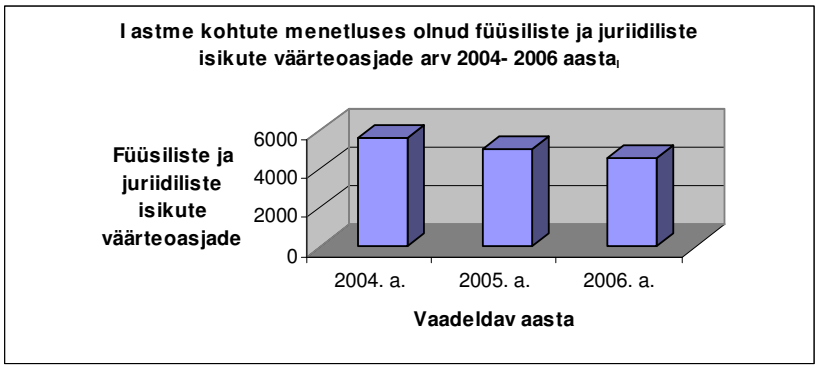

Joonis 3 I astme kohtu menetluses olnud füüsiliste- ja juriidiliste isikute väärteoasjade arv 2004- 2006 aastal

Et saada ettekujutus, millise hulga moodustasid Tallinna Linnakohtulahendid, siis joonisest number 4 on näha, et millised muutused on toimunud peale 2006 aastat.

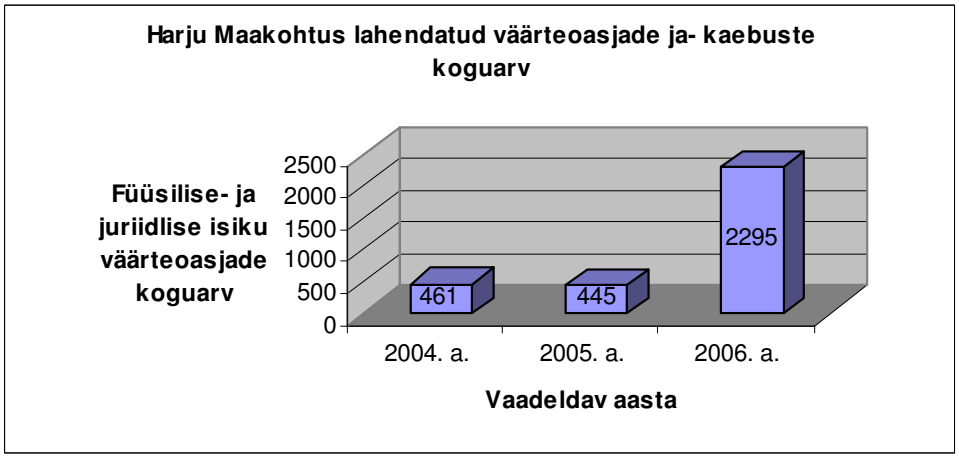

Joonis 4 Harju Maakohtus lahendatud väärteoasjade ja- kaebuste koguarv

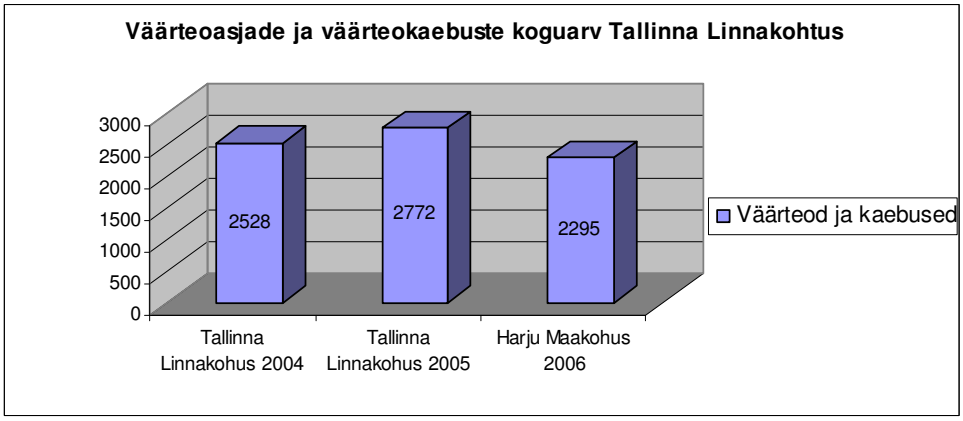

Joonis 5 Tallinna Linnakohtus lahendatud väärteoasjade ja – kaebuste koguarv

Harju Maakohtus lahendatud väärteoasjade ja kaebuste koguarv on 2006. aastal märgatavalt kasvanud. See on tingitud kohtute ühinemisest. Tallinna Linnakohus ühines Harju Maakohtuga ja 2006. aasta 1. jaanuarist tegutsevad nad ühtse Harju Maakohtuna. Kohtud ühendati sellepärast, et ühtlustada kohtunike ja kohtuametnike töökoormust, kiirendada kohtumenetlust ja et kohtunikud saaksid spetsialiseeruda.[31] Tabelist nr 2 on hästi näha, kuidas väärteoasjade arv 2006. aastal on võrreldes 2004 ja 2005 aastaga kasvanud. Siit on ka näha osakaal, kui palju kaebemenetlusi viidi läbi Tallinna Linnakohtus. Kui nüüd vaadata üldpilti, siis I astme kohtus lahendatud väärteoasjade ja – kaebuste koguarv on 2006. aastal vähenenud võrreldes eelnevate aastatega.

3.3 Kohtulahendite analüüs

Oma uurimuses analüüsib autor 2004-2006 aasta kohtu lahendeid, kus Põhja Politseiprefektuuri väärteootsused on tühistatud VTMS §-i 150 järgi. Kuna Tallinna Linnakohus ja Harju Maakohus tegutsevad nüüd ühtse Harju Maakohtuna, kasutab autor kohtulahendite analüüsis mõlema kohtu lahendeid, millest suurema osa moodustavad endise Tallinna Linnakohtu lahendid. Kuna suurem osa Põhja PP väärteootsuste peale esitatud kaebuseid esitati 2004 ja 2005. aastal Tallinna Linnakohtule.

Kaebemenetluses võivad kohtulahendid oma sisult olla järgmised. Isiku esitatud kaebus jäetakse rahuldamata ja politsei otsus muutmata. Isiku esitatud kaebus rahuldatakse osaliselt ja politsei otsus tühistatakse seoses rahatrahvi vähendamisega. Kolmandaks, kus kaebus rahuldatakse täielikult ja politsei otsus tühistatakse täies ulatuses ja tehakse uus otsus. Vastavalt siis VTMS § 29 (väärteomenetlust välistavad asjaolud) või VTMS 30 (väärteomenetluse lõpetamine otstarbekuse kaalutlusel) järgi.

Autor oma töös analüüsib just neid lahendeid, kus isiku kaebus on täielikult rahuldatud ja politsei otsus täies ulatuses tühistatud. Kuna väärteomenetlusõiguse oluline rikkumine on see, kui väärteomenetlust ei ole lõpetatud VTMS § 29 sätestatud alustel. Autor keskendubki antud väärteomenetluseseadustiku sätte punktidele. Diplomitöö autor ei

[31] http://www.kohus.ee/6654

kasuta oma töös otsuseid, mis on osaliselt tühistatud, seda põhjusel, et väärteootsuste osalise tühistamise põhjuseks on rahatrahvi vähendamine ja nende suur hulk.

3.3.1 2004 aasta andmed tühistatud väärteootsuste kohta

2004. a. tühistati 194 korral politsei otsus täies ulatuses. Politseiametnikel tuli Põhja politseiprefektuuri esindada kohtus 647 korral. Seega Põhja Politseiprefektuuri väärteootsused läksid tühistamisele 30% juhtudest. Kõige rohkem kaebuseid laekus kohtule Liiklusjärelevalve osakonna (edaspidi LJVO) otsuste peale ja neid 441 korral ning tühistati 85 korral. Kaebuste suur hulk on tingitud alustatud väärteoasjade arvust. See arv võrreldes teiste osakondadega on kordi suurem. Kui näiteks samal aastal alustati väärteomenetlust Ida politseiosakonnas 9136 korral, siis LJVO 33197 korral.

Menetlus lõpetati 2004. aastal VTMS § 29 järgi 148 korral. Valdava osa tühistatud väärteootsuseid oli koostatud LJVO poolt, neid oli 64. Peamiseks põhjuseks on olnud õigete isikute tuvastamata jätmine. Menetlusalune isik on esitanud valed isikuandmed ja väärteoasja on menetletud vale isiku suhtes. Kohtus tõendeid tervikuna hinnates on jõutud tulemuseni, et ei ole tuvastatud õiget isikut, kes tegelikult väärteo toime pani. Seega 26 korral viidi väärteomenetlust läbi vale isiku suhtes, vastutusele võeti vale isik, seega 40,6 % juhtudest on otsused tühistatud isikuandmete ebakorrektsuse tõttu. Ülejäänud juhtudel on tegemist olnud ebapiisavate tõenditega. Kohus on leidnud, et 38 korral on jäänud tõendamata isiku süü, ei ole arvestatud kõikide tõenditega või siis tõendid ei ole olnud piisavad. Kui aga vaadata kvartariaalselt, siis viimane kvartal on tühistatud väärteootsuseid rohkem. Siit võib teha järelduse, et ei pöörata tähelepanu tekkinud probleemile või isikud on suve lõpu poole rohkem õigusrikkumisi toime pannud ja politseil on tulnud alustada rohkem väärteoasju.

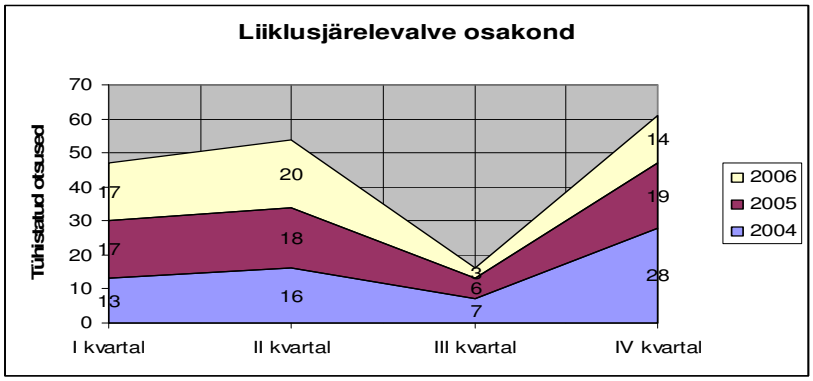

Joonis 6 Põhja Politseiprefektuuri LJVO väärteootsused, mis on tühistatud VTMS § 29 sätestatud alustel

Ida politseiosakonna, edaspidi Ida PO, väärteootsuseid tühistati 2004. aastal VTMS § 29 järgi 17 korral. 16 korral läks otsus kohtus tühistamisele, kuna tõendeid ei olnud piisavalt. Ei olnud piisavalt tõendeid, et tuvastada isiku süü. Kohus leidis, et isiku teos puudusid väärteo tunnused. 1 juhul oli tegemist isikuga, kelle suhtes oli väärtemenetlust alustatud, kuid isik oli surnud või juriidiline isik oli lõppenud. Kvartariaalselt vaadates Ida PO tühistatud väärteootsuste arv kahaneb astmeliselt ja viimane kvartal natukene tõuseb. Siinkohal võib väita, et Ida PO menetlejad püüavad oma tööd teha paremini, nad on tekkinud probleeme teadvustanud ja püüavad neid vältida.

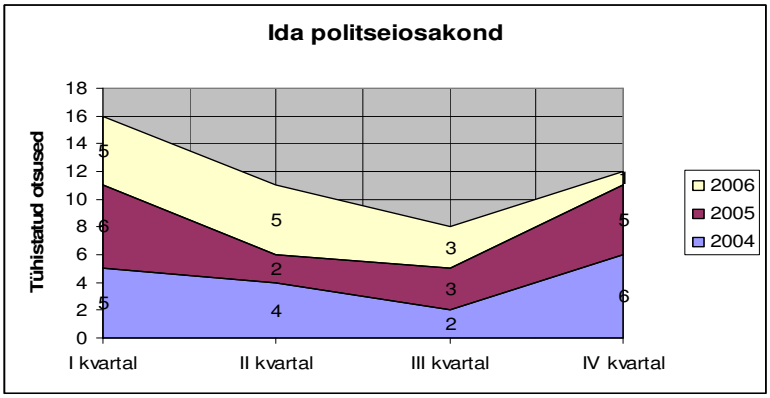

Joonis 7 Põhja Politseiprefektuuri Ida PO väärteootsused, mis on tühistatud VTMS § 29 sätestatud alustel

Kesklinna politseiosakonna, edaspidi Kesklinna PO, väärteootsuseid tühistati 2004. aastal VTMS § 29 järgi 14 korral. Kohus leidis, et isiku tegu pole piisavalt tõendatud või siis

tuvastati, et isik viibis mujal ja ta ei saanud toime panna tegu, mis vastaks väärteo koosseisule. 14 korral tühistati Kesklinna PO väärteootsus, kuna teos puudusid väärteo tunnused. Kvartariaalselt vaadates tühistatud väärteootsuste arv kõigub 1-5-ni. Alguses oli tühistatud otsuste arv madalam, aga üldpildis ei ole märgata järsku tõusu ega langust.

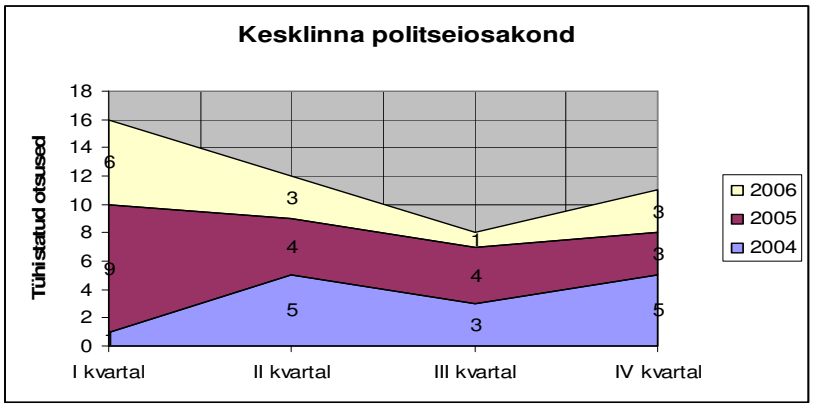

Joonis 8 Põhja Politseiprefektuuri Kesklinna PO väärteootsused, mis on tühistatud VTMS § 29 sätestatud alusel

Lõuna Politseiosakonna, edaspidi Lõuna PO, tühistati 2004. aastal väärteootsuseid VTMS § 29 järgi 27 korral. Enamikel juhtudest, seega 24 korral oli põhjuseks väärteo tunnuste puudumine. 1 korral tühistati otsus kuna väärteo aegumise tähtaeg oli möödunud. 1 korral tühistas kohus väärteootsuse, kuna teos ilmnesid kuriteo tunnused. 1 korral tuli kohtul otsus tühistada kuna isik, kelle suhtes alustatakse või on alustatud väärteomenetlust on surnud või juriidiline isik on lõppenud. Kvartariaalselt vaadatuna on I kvartalis kohtu poolt tühistatud väärteotsuste arv kõrge, II kvartalis see arv vähenes kaks korda, III kvartalis on ainult üks otsus, mis on läinud tühistamisele ja IV kvartalis on neid kolm. Siinkohal võib väita, et tekkinud probleemi on märgatud. On näha kuidas väärteootsuste tühistamiste arv väheneb kordi.

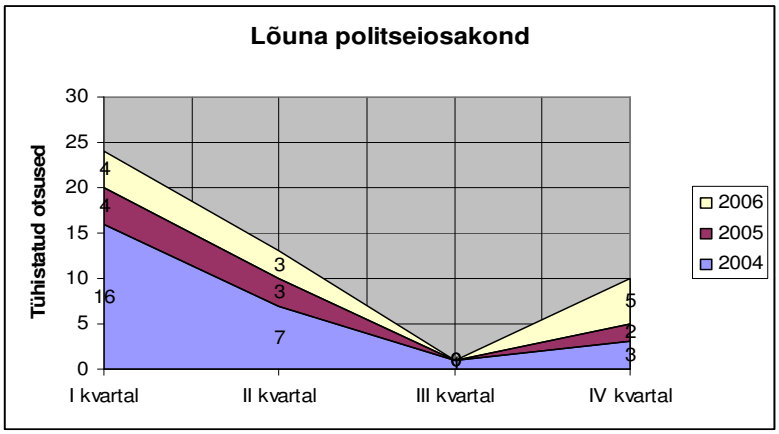

Joonis 9 Põhja Politseiprefektuuri Lõuna PO väärteootsused, mis on tühistatud VTMS § 29 sätestatud alusel

Põhja Politseiosakonna, edaspidi Põhja PO, tühistati kohtu poolt 2004. aastal 14 väärteootsust. Enamus neist VTMS § 29 lg 1 p1 alusel, kuna teos puudusid väärteo tunnused. Neid oli 10, neist valeandmeid oli esitatud kahel korral. Ühel korral kohus tühistas politsei väärteootsuse , kuna isikut oli juba sama teo eest karistatud (VTMS § 29 lg 1 p 2). Ühel korral tuli kohtul tühistada väärteootsus, kuna väärteo aegumistähtaeg oli möödas ja ühel korral tuli tühistada otsus, kuna isik kelle suhtes oli alustatud väärteomenetlust oli surnud. Kohus pidi ühel korral tühistama väärteootsuse, kuna isik, kelle suhtes oli alustatud väärteomenetlust tunnistati süüdimatuks kohtupsühhiaatrilise ekspertiisi poolt. Isik oli teo toime pannud süüdimatus seisundis ja temal puudus süüvõime.

Põhja PO andmeid vaadates on kvartariaalselt näha, et I kvartalis oli 2004. a. tühistatud väärteootsuseid palju rohkem kui teistes kvartalites. Neid oli 3-4 korda vähem. Samuti saab teha järelduse, et probleemi on märgatud ja püütud samu vigu mitte teha.

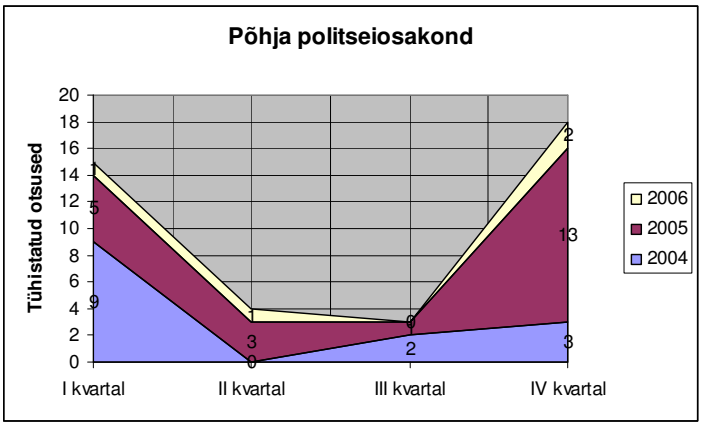

Joonis 10 Põhja Politseiprefektuuri Põhja PO väärteootsused, mis on tühistatud VTMS § 29 sätestatud alusel

Lääne- Harju Politseiosakonna väärteootsuseid tühistati kohtu poolt 6 korral.

Ida- Harju Politseiosakonna väärteootsuseid tühistati kohtu poolt 6 korral.

2004. aastal tühistati suurem osa väärteootsuseid selle pärast, et ei olnud piisavalt kogutud tõendeid. Paljudel juhtudel alustati väärteoasi isiku suhtes, kes antud tegu toime ei pannud. Menetlejale oli esitatud teise isiku andmed. I kvartalis s.t jaanuarist kuni maini oli näha, et paljudel juhtudel tühistati väärteootsused kohtu poolt. Edaspidi oli näha tühistatud otsuste vähenemist. Peaaegu igal osakonnal oli III kvartalis tühistamisele läinud väärteootsuseid kõige vähem. Viimases kvartalis tühistatud väärteootsuste arv natukene kasvas aga mitte palju. Viimase kvartali väärteootsuste tühistamise natukene kõrgem arv võib olla tingitud sellest, et isikud panid suve lõpu poole toime rohkem väärtegusid ja suurem osa isikuid ei olnud menetleja tehtud väärteootsustega rahul. Sellest võis olla tingitud kõrgem kaebuste hulk ametnike otsuste peale kohtusse.

3.3.2 2005 aasta andmed tühistatud väärteootsuste kohta

2005. aastal tuli politseiametnikel esindada Põhja PP kohtus 666 korral. Samal aastal tühistati politsei otsus täies ulatuses 196 korral, see on 2 otsus rohkem kui eelmisel aastal. 2005 aastal tühistati Põhja Politseiprefektuuri väärteootsused 29,4% juhtudest. Tulemus on 0,6 % parem kui eelmisel aastal. 2005 aastal lõpetati menetlus VTMS § 29 lg 1 järgi 148

korral ja otstarbekuse kaalutlusel 43 korral. Kõige rohkem kaevati just LJVO osakonnas väärteootsuste peale, seda 483 korral. LJVO väärteootsus tühistati täielikult 86 korral. Nagu eelmisel aastal on ka sellel aastal LJVO osakonnas alustatud väärteoasju kordi rohkem kui teistes osakondades. Sellest võib olla tingitud otsuste tühistamise kõrge arv. Samas ei ole menetlejad tähelepanu pööranud eelmisel aastal tehtud vigadele, kuna LJVO otsuste tühistamiste arv on peaaegu, et sama, mis eelmisel aastal.

Valdava osa 2005. aastal tühistatud väärteootsustest moodustasid LJVO osakonna otsused, neid oli 60, kus kohus leidis ,et menetlus tuleb lõpetada VTMS § 29 lg 1 järgi. 19 korral on otsus läinud tühistamisele, kuna menetlejale oli esitatud valed isikuandmed. Menetlust oli alustatud isiku suhtes, kes tegu toime ei pannud. Seega 31,6 % juhtudest tühistati otsus kuna kohtuväline menetleja ei tuvastanud õiget isikut. 41 korral oli tegemist tõendamise probleemiga, politsei otsus tühistati, kuna isiku süü ei olnud piisavalt tõendatud. Kuna eelmisel aastal tühistati õige isiku tuvastamata jätmise tõttu 26 otsust, oleks pidanud selle probleemi tõsisemalt käsile võtma. 2005. aastaks on see arv vähenenud 7 võrra aga osakaal on ikkagi suur. Peaaegu 1/3 otsustest läheb tühistamisele menetleja hooletuse tõttu, kuna ei kontrollita isiku andmeid täielikult.

Ida politseiosakonna väärteootsuseid tühistati 2005. aastal VTMS § 29 järgi 16 korral. Neist 3 korral oli tegemist vale isikuga. Menetleja ei tuvastanud õiget isikut ja kohus leidis, et otsus läheb tühistamisele. Võrreldes eelmise aastaga on tühistatud otsuste arv jäänud peaaegu samaks. Kvartalite lõikes tühistatud väärteootsuste arv kõigub 2- 6-ni. 13 korral on tegemist olnud tõendamisega, kohus leidis, et isiku teos puudusid väärteo tunnused.

Kesklinna politseiosakonna väärteootsuseid tühistati 2005. aastal VTMS § 29 tõttu 20 korral. Ainult 1 korral oli tegemist vale isikuga, kelle andmeid oli kasutatud. 18 juhul leidis kohus, et isiku süü ei ole piisavalt tõendatud, seega teos puuduvad väärteo tunnused. Ühel korral tühistati väärteootsus, kuna isik oli surnud. Kvartalite kaupa vaadates on näha tühistamisele läinud otsuste astmelist vähenemist.

Lõuna politseiosakonna väärteootsuseid tühistati 2005. aastal VTMS § 29 tõttu 9 korral. 6 korral on otsused läinud täielikult tühistamisele, kuna menetlust oli alustatud isiku suhtes, kes tegu toime ei pannud. Kasutati valesid isikuandmeid, seda siis 66,7% juhtudest. 3 korral leidis kohus, et isiku süü ei ole piisavalt tõendatud. Tühistamisele läinud

väärteootsuste arv võrreldes eelmise aastaga on märgatavalt vähenenud. See võib olla tingitud sellest, et probleemi on teadvustatud.

Põhja politseiosakonna väärteootsuseid tühistati 2005. aastal VTMS § 29 tõttu 22 korral. Seda on rohkem kui eelmisel aastal. Kolmel korral oli tegemist valede isikuandmetega. 19 korral ei olnud piisavalt tõendeid, et tõendada isiku süü ja väärteootsused läksid tühistamisele väärteo tunnuste puudumise tõttu. Kvartalite lõikes oli näha olukorra paranemist esimesest kolmandani, viimases kvartalis otsuste tühistamise arv kasvas märgatavalt.

Ida- Harju politseiosakonna väärteootsuseid tühistati 2005. aastal VTMS § 29 tõttu 8 korral.
Lääne- Harju politseiosakonna väärteootsuseid tühistati 2005. aastal VTMS § 29 tõttu 15 korral.

3.3.3 2006 aasta andmed tühistatud väärteootsuste kohta

2006. aastal tuli politseiametnikel esindada Põhja PP kohtus 470 korral. Selline arv kaebuseid esitati Põhja Politseiprefektuuri väärteootsuste peale viimasel vaadeldaval aastal. Isiku kaebus rahuldati täielikult ja politsei otsus tühistati täies ulatuses 142 korral. Kui eelmistel aastatel kõikus see arv 194- 196 vahel, siis 2006 aastal on näha märgatavat vähenemist. 2006 aastal tühistati Põhja PP väärteootsuseid 30,2 % juhtudest. See tulemus on 2005 aastast madalam aga 0,2 % kõrgem kui 2004 aastal.

Kõige rohkem tühistati väärteootsuseid, mis olid koostatud LJVO poolt. See on ainukene osakond, kus on vaadeldava kolme aasta jooksul tühistamisele läinud otsuseid kõige rohkem. 2006. aastal on neid 54, mis on VTMS § 29 järgi kohtu poolt lõpetatud. Neist 11 korral tühistati otsus, kuna tegemist oli valede isikuandmetega. Neist 8 korral leidis kohus, et menetlusalune isik on süüdimatu järelikult isikult puudub süüvõime ja menetlus lõpetati. Neist 1 korral lõpetati menetlus, kuna teos olid kuriteo tunnused.

Ida politseiosakonna väärteootsuseid tühistati 2006. aastal 14. Neist 6 korral oli tegemist valede isikuandmetega ja 8 korral leidis kohus, et isiku teos ei ole väärteo tunnuseid. Nagu eelnevatel aastatel on Ida PO otsustes, mis on kohtus tühistatud, kvartaleid jälgides näha langust. Viimases kvartalis on ainult üks väärteootsus, mis on läinud tühistamisele.

Kesklinna politseiosakonna väärteootsuseid tühistati 2006. aastal 13. 3 korral lõpetati menetlus, kuna menetlusalune isik oli surnud. Seda siis VTMS § 29 lg 1 p 7 alusel. 2 korral oli tegemist valede isikuandmetega, kus kohus leidis, et isik ei viibinud antud kohas ja ei pannud toime väärtegu, mille eest teda vastutusele võeti. 8 korral tühistati väärteootsused, kuna isiku vastav tegu ei vastanud väärteo tunnustele ja tõendid ei olnud piisavad. 1 korral lõpetati menetlus, kuna väärteo aegumistähtaeg oli möödunud.

Lõuna politseiosakonna väärteootsuseid tühistati 2006. aastal 12 korral. Nendest 5 korral eksiti isiku tuvastamises. Mis on ikkagi suur hulk võrreldes eelmiste aastatega. 6 korral leidis kohus, et isiku tegu ei vastanud väärteo tunnustele ja 1 korral oli tegemist väärteo aegumistähtaja möödumisega.

2006. aastal oli Põhja politseiosakonnal ainult 4 väärteoasja, mis tühistati kohtu poolt. Siinkohal võib teha järelduse, et kas menetlejad on hakanud efektiivsemalt tööle või on otsuste tühistamiste madal arv tingitud väärteoasjade alustamise hulgast. Põhja PO-s alustati 2006 aastal kõige vähem väärteoasju. Seda on võimalik näha Põhja Politseiprefektuuri väärtegude statistikast.

Ida- Harju politseiosakonna väärteootsuseid tühistati 2006. aastal 13. Neist iga kord oli tegemist isiku teo tõendamise probleemiga. Kohus leidis, et isiku teos puudusid väärteo tunnused. Ja menetlus lõpetati kõigil kordadel VTMS § 29 lg 1 p 1 alusel.

Lääne- Harju politseiosakonna väärteootsuseid oli 2006. aastal tühistatud 2. Neist ühel korral oli tegemist valede isikuandmetega ja 1 korral ei leidnud isiku tegu tõendamist.

Kui nüüd jälgida Põhja Politseiprefektuuri andmeid tervikuna, siis on näha, et tühistatud väärteootsuste arv kõigub aastate lõikes. Kvartalite kaupa vaadates on esimeses kvartalis tühistatud otsuseid kõige rohkem. Kõige madalam tulemus on 2006. aastal. Teises kvartalis on tühistatud otsuste arv langenud igal vaadeldaval aastal. Kõige vähem otsuseid on

tühistatud 2005. aastal. II kvartalis kõigub see arv kolme vaadeldava aaste lõikes 34- 37. Kõige madalam tühistatud otsuste arv on kolmandas kvartalis. 2006 aastal on III kvartalis tühistatud ainult 9 väärteootsust. See tulemus on vaadeldava kolme aasta jooksul kõige madalam. Viimases ehk IV kvartalis on näha igal aastal märgatavat tõusu, kuid üldjoontes jääb see ikka madalamaks kui I kvartalis. Kuni kolmanda kvartalini võis näha olukorra paranemist, kuid see oli petlik.

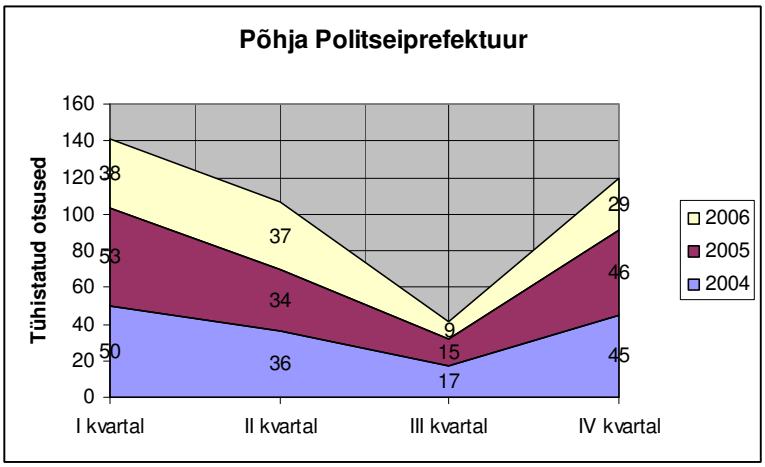

Joonis 11 Põhja Politseiprefektuuri tühistatud väärteootsused 2004- 2006.a.

Läbi vaadatud kohtulahenditest ei nähtu, et kohtuvälised menetlejad rikuksid kõiki VTMS § 150 lg 1 punkte. Kõige enam on rikutud väärteomenetlusõigust sellega, et menetlust ei ole lõpetatud VTMS § 29 sätestatud asjaoludel. Enamikel juhtudel leidis kohus, et isiku teos puudusid väärteo tunnused. Seda siis sel näol, et tõendid ei olnud piisavad. Mitmeid kordi olid menetlejad olnud lohakad isiku tuvastamisega ja väärteootsus tühistati, kuna kasutati valesid isikuandmeid. Vähe esines tühistamise põhjusena see, kus isikut oli juba varem sama teo eest karistatud, teos olid kuriteo tunnused, väärteo aegumistähtaeg oli möödunud või isik kelle suhtes alustati väärteomenetlust oli surnud.

Uurimusest selgus, et 2004- 2006 aastal on paljud väärteootsuseid läinud tühistamisele selle tõttu, et menetlust on alustatud vale isiku suhtes. Kui ikka tekib kahtlus, et tegemist ei ole selle isikuga, keda isik väidab ennast olevat, tuleks ta toimetada osakonda ja seal andmeid kontrollides kindlaks teha, kas on tegemist õige isikuga. Ei tohiks piirduda isiku suusõnaliste andmetega.

Kuna menetlejad ei suuda paljudel juhtudel teha kindlaks isiku tegelikke andmeid, vaid piirduvad isiku suusõnaliste ütlustega. Minu arvates oleks ainuõige lahendus isikute fotografeerimine. Kuid see on piiratud seoses PolS § 13 lg1 p9 sätestatuga, mille kohaselt on õigus fotografeerida kinnipeetud menetlusalust isikut, keda ei ole võimalik seaduses ettenähtud kinnipidamise tähtaja jooksul dokumentide alusel tuvastada. Kui menetleja on teinud kõik võimaliku menetlusaluse isiku tuvastamiseks (kontrollinud andmebaaside järgi menetlusaluse isikuga seoses olevaid andmeid näiteks tema eelnevad elukohad, karistused, perekonnaliikmete andmeid). Kui ikkagi jääb kahtlus, et tegemist ei ole selle isikuga, keda ta väidab ennast olevat, siis fotografeerida isikut. Isikusamasuse tuvastamise kohta koostatakse õiend ja lisatakse foto. Sest siis saaks hiljem kindlaks teha, menetlusaluse isiku, kes kasutas teise isiku andmeid ja teda selle eest vastutusele võtta. Samuti peaks menetlejaid teavitama, et õiendeid peaks koostama hoolikamalt ja täielikult, et ei jääks tühje lahtreid. Politsei kasutuses on piisavalt andmebaase, et kõik andmed kontrollida ja võrrelda neid isiku ütlustega.

Paljud otused on tühistatud selle tõttu, et menetlusaluse isiku tegu ei ole piisavalt tõendatud. Uurimuse autori arvates võiks menetlejad tõendite kogumisel lähtuda tõendamiseseme asjaoludest KrMS §-st 62. Tõendite kogumisel peab arvestama KrMS § 64 ära toodud üldtingimustega. KrMS § 64 lg- s 1 ära toodud viisil kogutud tõendid on lubamatud.[32]

[32] Ploom,T jt.2007.Väärteomenetluse seadustik.Kommenteeritud väljaanne, Tallinn, Juura, lk 55

KOKKUVÕTE

Diplomitöö eesmärgiks oli anda ülevaade väärteootsuste tühistamiste põhjustest Harju Maakohtus 2004, 2005 ja 2006. aastal. Selle eesmärgi lahendamiseks püstitas autor järgmise hüpoteesi: Väärteoasjade menetlemisel ei arvestata kõikide nõuetega, mida menetleja peab järgima ning mille pärast hiljem kohtuvälises menetluses tehtud otsus tühistatakse. Diplomitöös kasutati esitatud hüpoteesi tõendamiseks või ümberlükkamiseks ligikaudu 410 kohtulahendit. Autor analüüsis läbi 409 kohtulahendit, kus väärteootsused olid täielikult tühistatud menetlust välistavate asjaolude tõttu. Suurem osa kohtulahendeid oli tehtud Tallinna Linnakohtu poolt 2004 ja 2005. aastal.

Püstitatud hüpotees, et menetlemisel ei arvestata kõikide nõuetega, mida menetleja peab järgima ning mille pärast hiljem kohtuvälises menetluses tehtud otsus tühistatakse peab mingil määral paika. Kuna väärteomenetlusõiguse oluline rikkumine on see, kui menetlust ei ole lõpetatud VTMS § 29 sätestatud asjaoludel. Antud uurimuses selgus, et väga palju eksitakse õigete isikute tuvastamises. Järelikult menetletakse väärteoasja isiku suhtes, kes tegelikult tegu toime ei pannud. Alles kohtu poolt tõendeid läbi vaadates selgub, et menetlusalune isik on vale. Autori arvates menetleja peaks suutma vaadata kogutud tõendeid nii, et vale menetlusaluse isiku kahtluse puhul saaks ta ise menetluse varasemas staadiumus ära lõpetada. Kolmanda peatüki lõpus esitas autor ka ettepaneku isiku tuvastamiseks. Autor pakkus välja fotografeerimise.

Samuti väga palju väärteootsuseid on läinud täielikult tühistamisele, kuna kogutud tõendid on olnud ebapiisavad. Kohus tõendeid hinnates on jõudnud seisukohale, et menetlusaluse isiku tegu ei ole tõendatud. Ettepanek menetlejatele on uurimuse autoril välja toodud kolmanda peatüki lõpus.

Mõnel korral oli väärteomenetlust alustatud isiku suhtes, kes oli surnud. Uurimuse autori arvates on menetlejatel kasutada piisavalt head andmebaasid, kus on märgitud ka see kui inimene on surnud. Kui mõningatel juhtudel sellised väärteoasjad jõuavad kohtusse, siis on tegemist menetlejate poolse rikkumisega. Loomulikult ei saa välistada seda, kui isik suri vahetult enne väärteoasja arutamist kohtus.

Autori arvates võiks antud lõputööd kasutada õppematerjalina Sisekaitseakadeemias ja politseiasutustes.

SUMMARY

This graduation thesis is about the motives of cancelling the misdemeanour decisions of Põhja Police Prefecture in Harju County Court in years 2004- 2006. The graduation thesis is in Estonian. The thesis is 46 pages in length, of which the main part constitutes 30 pages. The thesis consists of the introduction, three chapters, a summary and a summary in English. The thesis contains one figure and 5 tables. The graduation thesis has been written using *Times New Roman* (point size 12, 1.5 line spacing). Size 14 is used for chapter headings (*Times New Roman*, block capitals) and chapter captions are also written using *Times New Roman*, point size 14.

The topics dealt with in my graduation thesis are the following: the concept of misdemeanour, principles of conducting misdemeanour proceedings, subjects of misdemeanour proceedings, non-judicial proceedings, judicial proceedings, major violation of misdemeanour procedure law, incorrect application of substantive law.

The aim of the graduation thesis is to examine the main reasons why courts cancel misdemeanour decisions. The following hypothesis has been set up: When conducting misdemeanour proceedings, investigators do not take into consideration all the requirements that an investigator has to follow, and, as a result, their misdemeanour decisions are cancelled in courts.

To resolve the hypothesis, the author used data from the Police Board intranet, the Courts' homepage, the Estonian Police homepage, the Supreme Court of Estonia homepage, the State Gazette (Riigi Teataja, electronic format), court decision databases KOLA and KIS.

The graduation thesis can be used by all police officers who conduct non-judicial misdemeanour proceedings.

KASUTATUD ALLIKAD

1. Kasutatud kirjandus

- Ploom, T. Pajula, E. , 2004.Väärteomenetlus II.Tallinn: Sisekaitseakadeemia.
- Ploom, T. Eerik, M. , 2002.Väärteomenetlus.Tallinn: Sisekaitseakadeemia.
- Ploom,T,2007. Väärteomenetluseseadustik. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn: Juura.
- Kergandberg,E ja Sillaots,M.2006. Kriminaalmenetlus. Tallinn.Kirjastus Juura
- Truija,U.2003. Hagide ja kaebuste esitamine kohtusse. Tallinn.
- Juridica III. 2004.Tartu, lk 209
- Juridica I. 2004. Tartu, lk
- Truuväli Eerik- Juhan jt. 2002. Eesti Vabariigi Põhiseadus. Kommenteeritud väljaanne. Tallinn. Juura
- Sootak,J ja Pikamäe,P.2004.Karistusseadustik. Kommenteeritud väljaanne.Tallinn: Juura

2. Kasutatud normatiivmaterialid

- Väärteomenetluseseadustik 11. 10. 2006 (RT I 2006, 48, 360) 18. 11. 2006
- Karistusseadustik 24.01.2007 (RT I 2007, 13, 69) 15.03.2007
- Kriminaalmenetluse seadustik 24.01.2007 (RT I 2007, 12, 66) 25.02.2007
- Karistusregistriseadus 24.01.2007 (RT I 2007, 15, 76) 1.05.2007
- Politseiseadus 20. 04. 2006 (RT I 2006, 21, 162) 1. 06. 2006
- Põhiseadus 5. 10. 2003 (RT I 2003, 64, 429) 6. 01. 2004

3. Internetimaterjalid

- Kohtute koduleheküIg. Kohtute statistika ja iseloomustus (http://www.kohus.ee/10925).
- Politseid iseloomustavad andmed. (http://www.pol.ee).

4. Kohtulahendid

- Riigikohtu lahendid:

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-80-99, RT III 2000, 3, 27

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-89-99, 05.10.1999

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-18-00, RT III 2000, 8, 78

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-42-00, RT III 2000, 12, 127

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-60-03, RT III 2003, 20, 185

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-100-03, RT III 2003, 32, 326

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-109-03, RT III 2003, 30, 313

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-4-04, RT III 2004, 10, 117

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-19-04, RT III 2004, 11, 134

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-21-04, RT III 2004, 11, 137

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-142-04, 03.03.2005. a

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-7-05, 10. märts 2005. a

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-20-05, RT III 2005, 13, 131

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-25-05, 31.03.2005

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-147-05, RT III, 2006, 8, 69

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-6-06, RT III 2006, 26, 235

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-16-06, RT III 2006, 18, 165

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-37-06, RT III 2006, 17, 159

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-75-06, RT III 2006, 35, 297

Riigikohtu otsus nr 3-1-1-6-07, 2. mai 2007. a

- Maa- ja linnakohtu lahendid

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-310/03

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-301/03

Harju Maakohtu otsus nr. 3/924/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-303/03

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-21/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-20/04/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-53/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-66/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-90/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-75/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-61/04/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-02/04/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-272/03/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-83/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-145/04

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-70/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-80/04/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-100/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-165/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-118/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-176/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-107/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-228/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-110/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-190/04

Harju Maakohtu otsus nr. 3/-204/04

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-4/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-8-18/05/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-25/05/05

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-127/04

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-3/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-48/05/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-96/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-38/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-53/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-75/05

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-248/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-105/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-166/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-117/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-141/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-139/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-63/05

Harju Maakohtu otsus nr. 3/9-6/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-215-04/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-132/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-150/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-182/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-157/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4-1262/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4-1272/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-206/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4-764/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4-963/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4-1650/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4-2439/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-228/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4-05-660

Harju Maakohtu otsus nr. 4-05-660

Harju Maakohtu otsus nr. 4-05-767

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-501

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-290

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-642

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-796

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-796

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-796

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-08

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-10

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-13

Harju Maakohtu otsus nr. 4-05-807

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-927

Harju Maakohtu otsus nr. 4-2144/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4-05-667

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-851

Harju Maakohtu otsus nr. 4-05-499

Harju Maakohtu otsus nr. 4-05-403

Harju Maakohtu otsus väärteoasjas nr. 231705025422

Harju Maakohtu otsus väärteoasjas nr. 23170505768

Harju Maakohtu otsus väärteoasjas nr. 2317055626

Harju Maakohtu otsus väärteoasjas nr. 2317055099

Harju Maakohtu otsus nr. 4-1475/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4/9-227/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4-05-663

Harju Maakohtu otsus nr. 4-05-377

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-489

Harju Maakohtu otsus nr. 4-05-303

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-592

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-591

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-824

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-947

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-1051

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-422

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-1443

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-4080

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-1472

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-1601

Harju Maakohtu otsus nr. 4-05-230

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-177

Harju Maakohtu otsus nr. 4-1987/05

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-1909

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-1071

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-1229

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-1172

Harju Maakohtu otsus nr. 4-05-267

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-3374

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-966

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-1153

Harju Maakohtu otsus nr. 4-03-9

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-1243

Harju Maakohtu otsus nr. 4-05-504

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-1

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-1454

Harju Maakohtu otsus nr. 4-05-228

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-1501

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-411

Harju Maakohtu otsus nr. 4-05-671

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-4636

Harju Maakohtu otsus nr. 4-05-56

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-4218

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-4201

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-3969

Harju Maakohtu otsus väärteoasjas nr. 231703064288

Harju Maakohtu otsus väärteoasjas nr. 231706005337

Harju Maakohtu otsus väärteoasjas nr. 231706003294

Harju Maakohtu otsus väärteoasjas nr. 231706003338

Harju Maakohtu otsus väärteoasjas nr. 231706003314

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-2549

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-3001

Harju Maakohtu otsus nr. 4-06-1251

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2576/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2549/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-66/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2513/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-166/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-119/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-168/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-178/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-263/229

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-263/229

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-243/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-234/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-321/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2300/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1406/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-210/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-210/13

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-126/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-422/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1003/01

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2100/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-72/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2312/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-166/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2551/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2332/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-205/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2465/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2469/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-400/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2511/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2093/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-286/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-385/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2444/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2229/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-65/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-440/01

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2286/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1354/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1895/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-111/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-132/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-233/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-135/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-717/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-288/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-432/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-478/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-479/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-260/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-230/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-262/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-658/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-748/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-785/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2583/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-240/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-298/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1001/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2343/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-322/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-800/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-999/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-978/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2482/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-521/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-459/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-441/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-566/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-347/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-249/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-849/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1007/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1211/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1077/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-513/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-967/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1216/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1076/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1492/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1169/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-986/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-895/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1203/04

Tallinna Linnakohtu otsus väärteoasjas nr. 231704002612

Tallinna Linnakohtu otsus väärteoasjas nr. 231704003418

Tallinna Linnakohtu otsus väärteoasjas nr. 231704004148

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1250/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1595/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1514/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1650/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1944/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2052/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-199/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1726/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2037/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-125/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-573/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-637/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-734/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1055/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1122/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1162/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1527/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1485/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1410/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1611/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1299/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1300/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1972/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-933/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-633/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1553/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1199/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1981/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1251/03

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1743/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1784/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1860/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1922/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1949/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1277/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1921/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1933/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-5/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-275/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2403/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-262/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-240/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-306/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1359/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1187/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2102/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2272/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2439/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-428/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1889/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2082/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2015/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2347/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2417/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-004/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2188/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2444/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-203/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2049/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2313/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2373/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-379/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-513/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-308/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-138/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-334/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-33/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-45/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2413/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-471/05

Tallinna Linnakohtu otsus väärteoasjas nr. 231704005838

Tallinna Linnakohtu otsus väärteoasjas nr. 231003030846

Tallinna Linnakohtu otsus väärteoasjas nr. 231704005607

Tallinna Linnakohtu otsus väärteoasjas nr. 231704001491

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-531/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-620/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-745/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-874/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1818/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2096/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2155/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2481/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-617/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-623/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-712/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-970/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1025/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-622/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1227/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-49/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-575/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2480/04

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-218/05

Tallinna Linnakohtu otsus väärteoasjas nr. 231705001084

Tallinna Linnakohtu otsus väärteoasjas nr. 231705002607

Tallinna Linnakohtu otsus väärteoasjas nr. 231002066553

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-715/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-856/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-530/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1797/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1348/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1470/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1590/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1269/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1801/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1580/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1842/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-440/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1571/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-647/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1252/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1727/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1921/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2070/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-514/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-950/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1001/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1076/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1105/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1096/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1775/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1425/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2164/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2163/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2083/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1851/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2013/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1641/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1764/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 2275/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2412/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2463/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 231705004222

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 231705003692

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1551/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1630/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1600/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2015/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1476/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2537/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1930/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2154/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-172/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2162/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2246/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2294/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-1988/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-2409/05

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-90

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-219

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-916

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-1028

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-1073

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-1047

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-984

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-984

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-984

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-1222

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-1231

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-1567

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-1819

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-1231/13

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-593

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-1023

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-1973

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-1916

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-2178

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-4905

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-2406/4

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-3303

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-3300

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-3559/4

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-2839

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-3666

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-4041

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-4203/4

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-4583

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-4834

Tallinna Linnakohtu otsus nr. 4-06-2462